

veto

onafhankelijk studentenblad

jaargang 46 nummer 1
30 september 2019
tweewekelijks blad
erkenningnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

bpost
PB-PP B-02817
BELGIË(N) - BELGIQUE

LEUVEN RIJDT WIETWINKELS IN DE WIELEN

SOCIAAL

Relaties tussen
professoren en
studenten

ONDERWIJS

Het
herkansingsbeleid
herbekeken

NAVRAAG MET JELLE DE BEULE

'In mijn privéleven
hang ik niet de hele tijd
de onnozelaar uit'

CARTOON VAN DE WEEK

door [Isabelle Follens](#)

EDITORIAAL

Meer luis!

Wie scherp wil zijn, begint beter bij de wereld dan bij zichzelf, zo weet ook onze Alma mater.

Maar een nieuw academiejaar betekent een nieuwe Veto, en dan is enige duiding over de koers die we varen niet overbodig als we onze lezers aan boord willen houden.

De afgelopen jaren is ons teerbemide studentenblad geëvolueerd van een wekelijkse krant naar een tweewekelijks magazine en het lijkt erop dat we ons vormelijk eindstadium hebben bereikt.

Maar inhoudelijk is onze taak nooit beëindigd: er is altijd ruimte voor meer diepgang, meer kritiek. We proberen de luis te zijn in de pels van de KU Leuven en we moeten dieper durven kruipen.

Door het invoeren van een nieuwe katern, gericht op onderzoek aan de KU Leuven, hebben we meteen een nieuwe luis. De toevoeging van een eindredacteur zorgt er dan weer voor dat we kwaliteit kunnen verzekeren. Want elke lijn telt, zoals Veto-snuivers weten.

We zijn niet bang om tegen schenen te schoppen. Naar de wijze woorden van Julian Assange: *If journalism is good, it is controversial, by its nature.* En goede journalis-

Veto!, als uitroep van de kleine student die niet wil meestappen in de verhalen van het grote bedrijf

tiek is ons hoogste streefdoel.

Veto!, als uitroep van de kleine student die niet wil meestappen in de verhalen van het grote bedrijf.

Dus drijven we de anarchistische krachten op. Niet onder het motto 'jong en onbezonnen', wel als studenten die onze relatieve onafhankelijkheid van verantwoordelijkheden en verplichtingen kunnen aanwenden om zonder te veel blad voor onze mond de vinger te leggen op inconsequenties. Geëngageerd, nooit ideologisch.

Misschien zijn onze verwachtingen van wat journalistiek vermag naïef. Veto!, als uitroep van de kleine student die niet wil meestappen in de verhalen van het grote bedrijf, de grote universiteit - hoewel hij er onvermijdelijk deel van uitmaakt. Maar enkel rechtuit kunnen we vechten voor de feiten.

Want elke wereldverschuiving begon met een barst. En wat kan als student en jonge journalist anders de ambitie zijn dan de hele wereld te hertekenen? In deze Veto de verhouding tussen wietshopuitbater en stad, prof en student, demonstrant en republiek in Hong Kong. Op papier, maar de pen blijft het krachtigste wapen. ☹

Ana Van Liedekerke is hoofdredacteur. Benno Debals is redacteur Onderzoek. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

HERKANSINGSBELEID	5	ONDERWIJS
Vrije tolerantiekeuze eerstejaars op de helling		
EVALUATIE CHANTAL VAN AUDENHOVE	8	ONDERWIJS
Balans van twee jaar Diversiteits- en Studentenbeleid		
KU LEUVEN EN RANKINGS	10	INTERNATIONAAL
KU Leuven enige Belgische universiteit in top 100 World University Rankings		
INTERVIEW FILIP BRUSSELMANS	12	SOCIAAL
De jonge wolf van Vlaams Belang		
PIA HEEFT HET LICHT GEZIEN	14	SPLINTER
Kanttekening van een cynicus bij de sms-actie voor Pia		
EEN RELATIE MET JE PROF	15	SOCIAAL
Relaties tussen leerlingen en leerkrachten, studenten en professoren		
DE GEZONDHEIDSREVOLUTIE	17	ONDERZOEK
Digitale gezondheidstechnologieën veroveren de medische wereld		
ADVIES VOOR EERSTEJAARS	18	STUDENT
Tips voor je eerste jaar van studenten en professoren		
OPENING VAN HET ACADEMIEJAAR	20	BEELDPAGINA
Wegbereiders		
RAGE AGAINST THE REGIME: HONG KONG	22	INTERNATIONAAL
Studentenprotesten in Hong Kong		
INTERVIEW DE LEUVENSE STUDENTENFLIK	26	STUDENT
'Slechts een kleine marge van de studenten zit in dat overlastverhaal'		
CBD-SHOPS IN LEUVEN	28	SOCIAAL
Werk aan de Wietwinkel		
GROOTMACHTEN IN DE LEUVENSE CULTUURSCENE	30	CULTUUR
De Leuvense cultuurinstututen op een rij		
JELLE DE BEULE	32	NAVRAAG
'In mijn privéleven hang ik niet de hele tijd de onnozelaar uit'		
ONTDEK DE KU LEUGEN, BEGIN BIJ DE FACEBOOKPAGINA	36	KULEUGEN
Met o.a. de truc van Luc en de versjes van Zwangere Guydo Gezelle		

Broodjes boven Bagdad

door [Vincent Cuypers](#)

Enige weken terug vertrok ik in het kader van mijn studie op reis naar verre oorden. Tijdens de vliegtuigreis die daar voor nodig was, kon je op een schermje in de zetel voor je op een kaart volgen boven welke landen en steden je op dat moment gleeed. Zo vlogen we kort nadat de avond gevallen was boven Irak, het Tweestromenland, de wieg van de samenleving, maar vandaag geteisterd zoals vele plekken in het Midden-Oosten. Het doet erg raar boven zo'n gebied te vliegen en het met je eigen ogen te zien. Voordien bestond het immers slechts op de kaart, en in de reportages van Rudi Vranckx. Maar tijd om te overpeinzen was er niet: juist toen we boven Bagdad vlogen, kwamen de dienststers met broodjes rond.

Het past eigenlijk niet broodjes te eten boven oorlogsgebied alsof er niets aan de hand is. Het bevestigt dat er een glazen muur bestaat tussen het vliegtuig en de werkelijkheid eronder, ook al bestaat die muur, wel ja, uit lucht. Het bewijst dat er op deze aardbol verschillende werelden zijn, waarvan de draadjes wel door mekaar geweven zijn, maar elkaar toch niet raken. Daarom is het zo moeilijk het web waarin je geboren wordt – of verstrikt raakt – te verlaten, en daarom schiet, als hier en daar draadjes van verschillende webben mekaar toch raken, het hele systeem in kramp. Verdwaalde kogels vallen slecht, en wie voor de glazen deur staat, wordt koel onthaald.

De reis bracht ons naar Afrika, en de kwestie Bagdad werd bevestigd: in welk web je geboren wordt, bepaalt te veel, en dat is wraakroepend. En het noopt de kant die geluk gehad heeft tot bescheidenheid. Toch bestaat de oplossing er niet in grofweg draadjes te beginnen doorknippen, want dan valt heel het touwwerk in mekaar. Je moet het systeem herweven door voorzichtig draadjes los te maken en anders aan mekaar te knopen. En daarbij, zoals Ariadne vroeg, steeds je eigen draad in het oog houden, zodat je steeds de weg terugvindt.

Weven vraagt echter concentratie, en die wordt je in deze wereld van afleiding niet gegund. Zo houdt het systeem zich overeind: telkens iemand begint te filosoferen, komt men weer met broodjes rond. ☺

Vrije tolerantiekeuze eerstejaars op de helling

KU Leuven wil het ambitieuzer: in drie jaar een bachelor halen moet opnieuw het doel zijn. Daartoe wil ze de autonomie van eerstejaars inperken, met misschien zelfs opnieuw examencommissies.

door [Tjits Keukeleire](#)

In de aanloop naar de opening van het academiejaar maakte rector Luc Sels duidelijk dat de verwachtingen weer hoger mogen liggen. 'Studenten weten te weinig hoeveel zij aan de samenleving kosten', liet hij bijvoorbeeld optekenen in *De Standaard*. 'Het bewustzijn dat aan een universiteit mogen studeren een privilege is (...) moet groeien.'

Enter deliberatiecommissie?

Zolang studenten hun eerste zestig studiepunten niet hebben behaald, zijn ze in de toekomst bezig met hun 'mijlpaal' te behalen. Daarmee wil de universiteit een bepaalde perceptie keren. Baelmans: 'We gebruiken deze hervorming om de ambitie juist te zetten. De 30% CSE-maatregel wordt soms opgevat als "Ik heb 30% CSE, dus ik ben er door". Terwijl zestig studiepunten halen eigenlijk slagen is.'

'De 30% CSE-maatregel wordt soms opgevat als "Ik heb 30% CSE, dus ik ben er door"'

[Tine Baelmans](#), *vicerector onderwijsbeleid*

Maar Sels vindt dat de universiteit ook schuld treft, onder andere door de introductie van het tolerantiesysteem. 'We merken dat dat geleidelijk tot studieduurverlenging heeft geleid', zei hij in *De zevende dag* op 22 september.

De vrije inzet van tolerantiekrediet staat voor eerstejaars nu op de helling in een interne nota, goedgekeurd eind vorig academiejaar. 'We leggen de focus op eerstejaars omdat we merken dat daar de studievertraging begint', vertelt vicerector Onderwijsbeleid Tine Baelmans. 'Op dit ogenblik werken we een mijlpaal uit voor de eerstejaars met bijhorend deliberatiepakket.'

Het beleid zit al langer verveeld met studenten die liever hun vak herdoen dan hun tolerantiekrediet inzetten. 'Wat uit het tolerantiesysteem moet,' zegt Baelmans, 'is dat een student op basis van onvolledige informatie een heel belangrijke keuze moet maken: in je eerste jaar inschatten hoe zwaar vakken van de volgende jaren zullen zijn, kan je niet verwachten van studenten.'

Aan die mijlpaal wordt een 'deliberatiepakket' gekoppeld. De universiteit zal meer dan nu kunnen beslissen of een vak wordt meegenomen of niet. Hoe ver dat zal gaan, moet nog uitgeklaard worden in een technische werkgroep.

Sowieso is het belangrijk dat het systeem vooral niet complexer wordt, zegt Baelmans. 'Het doel is maximale eenvoud en transparantie.' De werkgroep komt half oktober voor het eerst samen, en een eerste voorstel volgt in december-januari.

De Studentenraad mag ook in die werkgroep

zitten 'Wij willen sowieso niet dat er beslist wordt voor de student, zonder enige kading en inspraak', zegt Stura-voorzitter Lotte Delemarre. De Studentenraad wil dat er minstens een opt-out komt voor de student.

Scores uit middelbaar

De universiteit grijpt ook naar andere maatregelen om de slaagkansen van eerstejaars te verhogen. Dit jaar begint het voorbereidingswerk voor de ijkingsstoetsen in de humane wetenschappen en worden de oefenpakketten voor eerstejaars verder uitgebouwd.

Daarnaast, zo kondigde Sels eveneens aan in *De Standaard*, wil KU Leuven in het advies aan toekomstige studenten ook de resultaten en studierichting uit het secundair onderwijs verwerken. Op dit moment krijgt hij daarvoor nog geen automatische data toegestuurd vanuit Vlaanderen.

Dylan Couck, bestuurder bij de Vlaamse Vereniging van Studenten (waar Stura geen deel van uitmaakt), reageerde in een opiniestuk fel tegen die plannen. Hij betoogde dat de plannen de bestaande ongelijkheden in het middelbaar zouden verankeren in plaats van studenten een schone lei te bieden.

Dat de rector nieuwe studievoortgangmaatregelen en verwachtingen aan studenten presenteerde, is niet onlogisch. De start van het academiejaar liep immers samen met de eindspurt van de Vlaamse regeringsonderhandelaars, die willen ageren tegen de 'doorgeslagen flexibilisering'. ☺

'Wij willen sowieso niet dat er beslist wordt voor de student, zonder enige kading en inspraak'

[Lotte Delemarre](#), *voorzitter Studentenraad*

KU Leuven wil tweede zit zo leeg mogelijk

De universiteit erkent dat herexamens niet zo courant gebruikt worden als spreidingskans, maar zal geen bijkomende steun bieden om ze te halen. Daarnaast komen er verbeteringen voor wie op Erasmus gaat en komt.

door [Tijs Keukeleire](#)

Er is consensus dat de afstand tussen de augustus-examens en de start van het daaropvolgende academiejaar groter moet worden. 'Zo kunnen studenten zich beraden over de keuzes voor het volgend academiejaar', zegt vicerector Onderwijsbeleid Tine Baelmans.

De periode naar voor schuiven kan maar beperkt, en ook inkorten is niet evident. Dat kan enkel als op termijn de tweede kans een echte herkansing wordt en ze voor minder studenten noodzakelijk wordt.

'Je moet wel een volwaardige tweede examenkans bieden'

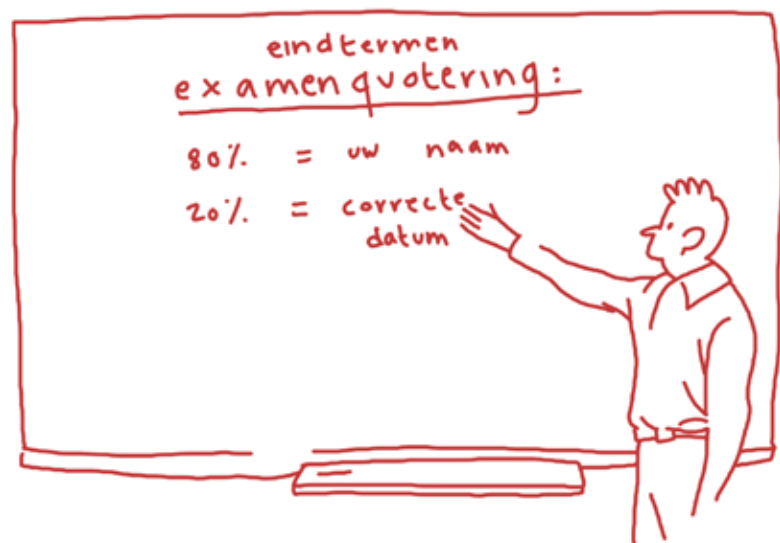
[Lotte Delemarre](#), voorzitter *Studentenraad*

Geen spreidingsmiddel

Studenten(vertegenwoordigers) krijgen vaak het commentaar dat de herexamens worden gebruikt als spreidingsmiddel, maar dat komt volgens cijfers maar weinig voor, zegt Baelmans. Herexamens worden voornamelijk gebruikt om een bestaande onvoldoende te verbeteren.

Extra begeleiding voorzien tijdens de herexamens zou dan ook een optie kunnen zijn om de slaagcijfers op te trekken. De universiteit koos hier echter expliciet niet voor: herexamens blijven een herkansing, het doel moet altijd zijn studenten er in eerste zit door te krijgen. Als dat niet lukt, kunnen zij beroep doen op alle ondersteuning die er ook was bij de eerste zit, maar niet op iets extra.

'We werken trouwens aan meer ondersteuning via educatieve technologie', zegt Baelmans. 'Die laat toe om bijvoorbeeld meer online oefeningen te doen van een vak waar je het moeilijker mee hebt.'

© Anne-Leen Declercq

Erasmusstudenten

Er wordt ook ingezet op Erasmusstudenten, in- en uitgaand. Onze herexamens in augustus komen vaak niet overeen met de kalenders van buitenlandse universiteiten. Dat euvel moet van de baan door hen al vroeger te laten herkansen. Niet evident echter, want dan moet een prof ook meer examens opstellen.

Een oplossing ziet Baelmans in een nieuwe tool die professoren op basis van een grote korf mogelijke examenvragen toelaat automatisch een examen op te stellen. Dergelijke oplossingen zijn nu in ontwikkeling.

Een echte herindeling?

Studenten weghalen uit de tweede zit is niet simpel. Alvast voor eerstejaars kan met het nieuwe 'deliberatiepakket' gedelibereerd worden vóór de herexamens. Lotte Delemarre van de Studentenraad ziet het echter niet zitten dat er in plaats van studenten wordt beslist.

'Je mag hen natuurlijk aanzetten tot het halen van hun examens in eerste zit,' zegt ze, 'maar je

moet wel een volwaardige tweede examenkans bieden.' Daaronder verstaat Delemarre onder andere geen te hoog aantal overlappings door een ingekorte herkansingsperiode.

'We werken aan meer ondersteuning via educatieve technologie'

[Tine Baelmans](#), vicerector *Onderwijsbeleid*

Een volledige hervorming van het academiejaar zoals twee jaar geleden voorgesteld zit er alvast niet meer in vóór de rectorverkiezingen van volgend academiejaar. Daarvoor is de onenigheid te groot. Maar op de elementen waar wel consensus is – zoals een verkorte herkansingsperiode – wordt wel gestaag vooruitgang geboekt. ☺

/ op zoek naar een plek om zelf kunst te maken en te beleven?

kom een artistieke workshop volgen bij WISPER:

- / DANS
- / THEATER
- / MUZIEK
- / BEELDENE KUNSTEN
- / FOTOGRAFIE
- / LITERATUUR

kies en schrijf in op www.wisper.be

JONGER DAN 26?

SCHRIJF IN VOOR
1 NOVEMBER 2019
EN JE VRIEND(IN)
KOMT
GRATIS
MEE!

FOTO: JOHAN PUPPOPS

Evaluatie: Chantal Van Audenhove als vicerector

Na twee jaar Diversiteits- en Studentenbeleid gaf vicerector Chantal Van Audenhove maandag de fakkel door. Hilde Feys, haar opvolger, komt voor een complex veld te staan met veel valkuilen.

© Rob Stevens

uitdagingen daar is werken aan een draagvlak binnen de faculteiten.'

Stokx hoopt dat er meer steun van de aangetreden vicerector komt voor *Living Campus*, die de ontmoeting tussen studenten tracht te stimuleren, 'zodat faculteiten en groepen daar meer aandacht aan besteden'.

Leefbaar Leuven: GROEN

De samenwerking tussen universiteit en stad voor Van Audenhoves mandaat verliep de voorbije twee jaar vlot. Dat bevestigt Lana Van den Heuvel, voorzitter van LOKO: 'De mediërende rol tussen stad en studenten deed ze goed.' Van Audenhove nam het op voor de fakbars, en verdedigde de stewardwerking. Wel voerde ze een repressief alcoholbeleid, door bijvoorbeeld een verbod op sterke drank op Almafeestjes, waar niet alle studenten van gediend waren.

door [Tijds Keukeleire](#) en [Ana Van Liedekerke](#)

Diversiteit: ORANJE

In het eerste jaar van Van Audenhoves termijn werd gepolst naar prioriteiten bij personeel en studenten. In november 2018 werd op basis daarvan een nieuw Beleidsplan Diversiteitsbeleid voorgesteld. Waar vroeger werd gefocust op minderheidsgroepen die men gedifferentieerd probeerde aan te trekken, ligt de focus in het nieuwe beleidsplan op het thuisvoelen in een collectief.

Heidi Mertens van de dienst Diversiteit beoordeelt die switch positief: 'Dat ze de kaart heeft getrokken van inclusie is haar grote verwezenlijking.' Ruth Stokx, diensthoofd Studentenvoorsdiensten, waarschuwt wel dat het een en-en-verhaal moet blijven: 'Zolang er groepen zijn waarvan je kan aantonen dat zij het systematisch slechter doen blijft een gericht beleid noodzakelijk.'

Emilia Maria Sechetti van de KU Leuven Feminist Society ziet in die brede focus een valkuil: 'Terwijl er aandacht is gegaan naar algemene inclusie, blijft de genderongelijkheid op die manier op de achtergrond. Concrete en structurele verbeteringen worden zo niet gemaakt.'

Mertens waarschuwt dat het beleid verder geïntegreerd gevoerd moet worden: 'Diversiteitsbeleid moet ingebed zitten in onderwijsbeleid, studentenbeleid, personeelsbeleid, eerder dan rond aparte initiatieven en projecten draaien.'

Oud-Stura-ondervoorzitter Sander Vanmaercke vindt dat dit nu te weinig gebeurt: 'Diversiteitsbeleid is nu geconcentreerd in de Diversiteitsraad, een raad met veel werkgroepen. In de raad zelf wordt er teruggekoppeld uit de werkgroepen, maar het komt amper tot concreet beleid.'

Eigenlijk heeft Diversiteit een centrale figuur nodig die zorgt voor implementatie, zegt hij, 'maar Van Audenhove speelde die rol niet voldoende. WHet nieuwe Diversiteitsplan haalt onvoldoende de tussenschotten weg.'

Democratisering: ROOD

Het beleid rond democratisering valt tussen schip en wal. Er heerst enige onduidelijkheid of het thuishoort bij Onderwijs- of Studentenbeleid. Studentenvoorsdiensten volgt onder andere het studiesucces van studenten met migratieachtergrond en vluchtelingen op.

In verband met functiebeperkingen blijkt er nog veel werk aan de winkel. Stokx: 'Eén van de

'Stuvo heeft enorm veel facetten, qua financiën en bevoegdheden. Daar werk je je niet zomaar in'

[Ann Gaubblomme](#), diensthoofd Studentenvoorsdiensten

Integratie: ORANJE

De Studentenvoorsdienstenwerking op de verschillende campussen blijft een heikel punt. Ann Gaubblomme, directeur Studentenvoorsdiensten benadrukt dat dat de aard van de materie is: 'Stuvo heeft enorm veel facetten, qua financiën en bevoegdheden. Je daarin inwerken is niet simpel.' Volgens haar moet de stuvoering op de campussen efficiënter en concreter.

Vorbereidend werk is wel goed gebeurd: 'Chantal heeft duidelijke speerpunten uitgezet.' Moeilijke gesprekken waren er onder andere over de uiteenlopende reclame, communicatiestijl en branding: 'Iedereen heeft een eigen stijl, website

'De mediërende rol tussen stad en studenten deed ze goed'

[Lana Van den Heuvel](#), voorzitter LOKO

en kleuren.'

Daarnaast zijn er op de verschillende campussen andere samenwerkingen met hogescholen. De afspraken daarover verlopen moeilijk. Het meerjarenplan voor de campussen wordt dit academiejaar gepubliceerd.

Studentenvoorsdiensten: ORANJE

Het luik huisvesting kleurt zeker groen: in 2018 introduceerden stad en universiteit het groene kotlabel, voor koten die voldoen aan de criteria van de dienst woontoezicht Leuven en de huisvestingsdienst van de KU Leuven.

Wel is er een risico dat er terug een spanning ontstaat, aldus Ann Gaubblomme, van Studentenvoorsdiensten: 'Vandaag kiest KU Leuven voor meer internationale studenten aan te trekken, die allemaal huisvesting moeten vinden. Maar van een tekort is nog geen sprake.'

Ook de hervorming van de Alma heeft Van Audenhove goed getrokken. Toen het aantal ver-

kochte maaltijden daalde, is gekozen voor een nieuw model, een rationalisatie van de bedrijfsvoering. Van den Heuvel: 'Die beslissing is genomen met grote consensus: de cijfers spraken voor zich.' Alma wordt een soort cateraar van Studentenvoorsdiensten.

Voor het Studentengezondheidscentrum blijft er nood aan meer middelen. De samenwerking met het centrum begon enigszins in mineur: in maart 2018 werd toenmalig directeur van het centrum Anne Neyskens ontslagen. Rikka De Roy, opvolger van Neyskens zegt daarover: 'Ik denk dat het toen te maken had met persoonlijke stijlen. Dat hebben we wel achter ons gelaten en nu gaat het echt over inhoud.'

Ze spreekt over een intensere samenwerking met Van Audenhove dan met vicerectoren die haar voorgingen: 'Ze is als professor zelf bekend met het domein van eerstelijnszorg en is in die zin altijd heel betrokken geweest.'

LOKO had graag nog meer werk gezien: 'Bij de KU Leuven en LUCA zijn de wachtrijen nog steeds veel te lang: het duurt ongeveer dertig dagen tot je op gesprek mag komen. De termijn is korter geworden doorheen de jaren, maar nog niet goed. De mensen doen goed hun job, maar ze hebben te weinig middelen.', aldus Van den Heuvel. 'Dat is extra problematisch als je weet dat 18- tot 24-jarigen de eerste risicogroep is voor mentale problemen.'

De Roy gaat akkoord: 'We proberen heel erg aan de vraag van studenten te voldoen, maar willen ook preventief werken. Die twee komen soms wat in conflict. Op dit moment is er wel een evenwicht, maar meer middelen zouden ons toestaan om beide aspecten in de diepte uit te werken.'

Conclusie

De studentenvertegenwoordigers vonden de samenwerking constructief en open. Van den Heuvel noemt Van Audenhove 'creatief' en 'open in gesprekken'. Ook voorzitter van de Studenterraad Lotte Delemarre heeft het over een vlotte samenwerking: 'ze nam haar tijd voor een maandelijks gesprek'. Ze spreekt haar hoop uit dat die dialoog behouden blijft, 'ook wanneer we het oneens zijn'.

Van Audenhoves personeelsbeleid heeft af en toe stof doen opwaaien. De mensen die tijdens haar mandaat 'naar de uitgang zijn begeleid' getuigen van enkele conflicten.

Toch lijkt de aanleiding voor haar vertrek daar niet te liggen. Ruimte voor gesprek was er altijd. Van Audenhoves aanpak was bottom-up; het beleidsplan Diversiteit is daarvan het eerste voorbeeld. Van den Heuvel: 'Dit is hoe je een beleidsplan moet maken.' Maar de concrete inhoud van het beleid is na twee jaar vicerectorchap nog niet uitgewerkt.

Door nieuwe kansen kiest Van Audenhove ervoor om zich volledig toe te leggen op haar werk bij LUCAS en andere bestuursmandaten. Ze wenste de pers zelf niet verder te woord te staan

'Van Audenhove is als professor zelf bekend met het domein van eerstelijnszorg en is in die zin altijd heel betrokken geweest'

[Rikka De Roy](#), diensthoofd Studentengezondheidscentrum

© Rob Stevens

over motivaties.⊗

Chantal Van Audenhove werd 23 september opgevolgd door **Hilde Feys**, voorheen voorzitter van het departement Revalidatiewetenschappen. Ze neemt dus heel wat beleidservaring mee, en ook ervaring met campus Brugge – handig voor het campusdossier van Studentenvoorsdiensten. Hoeveel ervaring ze heeft met de dossiers van Diversiteit en Studentenbeleid is evenwel niet duidelijk

De verkiezing van Feys is niet helemaal een verrassing. Om de gender- en andere evenwichten binnen de rectorale ploeg te behouden, moest Sels op zoek naar opnieuw een vrouw die net zoals Van Audenhove uit de groep Biomedische Wetenschappen komt.

Hoe dan ook zal Feys maar een verkorte rit uitzitten: volgend academiejaar zijn er al rectorverkiezingen. Dat academiejaar zal bovendien voornamelijk in teken van de rectorverkiezingen staan, waardoor Feys – zeker als ze zich dit jaar nog moet inwerken – misschien maar weinig tijd om beleid te voeren krijgt.

KU Leuven enige Belgische universiteit in top 100 World University Rankings

Vorig jaar zakte de KU Leuven van plaats 47 naar 48 in de WorldUniRankings van Times Higher Education (THE). Nu is ze weer op kruissnelheid en laat andere Belgische universiteiten ver achter zich.

door [Pieter Jespers](#)

Volgens Peter Lievens, vicerector Internationaal Beleid, is internationale samenwerking prioritair voor de KU Leuven en heeft dit bijgedragen aan de stijging op de ranking. De focus ligt nu meer dan vroeger op internationale visibiliteit en aanwezigheid, toenemende internationale samenwerkingsverbanden en netwerken en internationale alumniwerking, zoals recent nog met de oprichting van een 13e Alumni Chapter in Peking, helpt ook. Alleen al in 2018 kwamen daar nog Vietnam, Ethiopië en Thailand bij.

Het gaat om zowel internationale als Vlaamse studenten die na het behalen van hun universitaire diploma aan de KU Leuven een platform oprichten dat dienst doet als informeel forum om contact met elkaar te houden én met de KU Leuven. De universiteit behoudt zo contacten om aan studentenrekrutering te doen, maar ook om banden te aan te gaan met partnerinstellingen en de plaatselijke economie daar ter plaatse.

‘De Times Higher Education (THE) rangschikt naast onderzoeksoutput, publicaties, citaties en kwaliteitsvol onderzoek ook de internationalisering’, meent Lievens. ‘Het aantal internationale studenten speelt daar een rol in naast het aantal internationale professoren. Een belangrijk aspect is ook de reputatie bij collega’s. Die inschatting is gebaseerd op wereldwijde bevragingen, waarop academici gevraagd worden naar hun meningen over alle universiteiten.’

‘Mensen die aan de slag willen bij KU Leuven als professor, zeker de internationale kandidaten, verwijzen vaak naar de algemene reputatie van onze universiteit’, zegt rector Luc Sels. Volgens Sels staat die reputatie niet los van de rankings, meer zelfs: ‘Ze vergemakkelijkt het aantrekken van studenten en personeel.’

Stijging geen doel

Volgens THE zijn de twee prestigeparameters (Teaching Reputation 15% en Research Reputation 18%) – die voortvloeien uit hun jaarlijkse Academic Reputation Survey – cruciaal voor het succes. In 2019 gebruiken 11.554 academici uit 135 landen hun ervaring en expertise om data aan te voeren en zo een representatieve en statistisch correcte survey op te stellen. Hun antwoorden werden samengevoegd met die van de 10.162 respondenten in 2018 om de huidige ranking te genereren.

‘Vooral Aziatische universiteiten steken veel werk in de parameters die hun universiteiten het meest doen stijgen in de rankings

[Peter Lievens](#), vicerector Internationaal Beleid

THE werkt dus nauw samen met de universiteiten zelf, die er naar alle waarschijnlijkheid alle belang bij hebben om in dit samenwerkingsproject te stappen. Lievens ziet dan ook dat Aziatische universiteiten veel aandacht besteden aan de parameters die hun universiteiten het meest doen stijgen in de rankings. Zelf stelt hij dat de KU Leuven zich niet specifiek op de rankings richt, maar wel op toenemende internationalisering.

Ook Luc Sels is het daarmee eens: ‘Ik heb zelf voor alle duidelijkheid geen fles champagne opengetrokken. Hoewel stijgen geen streefdoel is, levert de combinatie van de verschillende rankings wel een zekere status op.’ Sels denkt dan bijvoorbeeld aan de Reuters ranking, waarop de KU Leuven wat de innovatiezijde van de universiteit betreft bijzonder hoog geplaatst is. ‘Bovendien zeggen de rankings iets over de kwaliteit van het overheidsbeleid. Dat KU Leuven in de top 50 en UGent en - sinds dit jaar - ook UAntwerpen in de top 200 staan, stemt mij tevreden’, aldus Sels.

Teaching en Research

Volgens Lievens scoren universiteiten die meer professoren per student hebben hoger, en dat is aan de KU Leuven minder het geval: ‘Met ons open-intekensysteem, waarbij we heel wat studenten hebben in het eerste jaar die het moeilijk hebben en mogelijk niet slagen of heroriënteren,

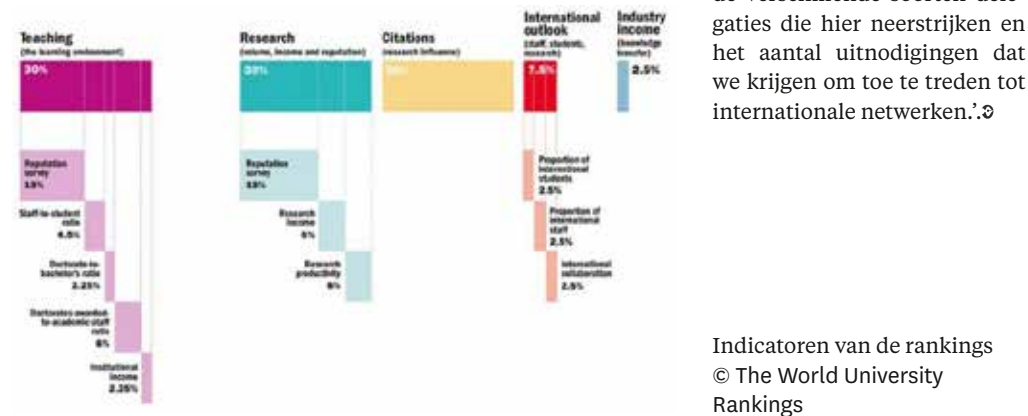
hebben wij een veel ruimere groep van studenten dan veel van onze concurrenten in het buitenland, waar met een veel sterkere selectie gewerkt wordt’, vertelt Lievens.

Sels lanceerde recent een aantal onderwijs-hervormingen, evenwel niet met oog op de rankings: ‘Het debat over die onderwijshervormingen probeer ik op de kaart te krijgen om net die combinatie van een open, toegankelijk hoger onderwijs met toch voldoende studievoortgang te realiseren. Dat heeft niets te maken met het internationale imago van de universiteit; wel met de verplichting die ik voel ten aanzien van de maatschappij en het imago van onze studenten.’

Zinloos of transparant?

Veel universiteiten zeggen zich net als Lievens niet te richten op de rankings. Anderen uiten felle kritiek. Dirk Van Damme, onderwijsexpert bij de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), begrijpt de kritiek, maar ziet ook voordelen. Enerzijds omdat universiteiten er gretig gebruik van kunnen maken bij hun marketing, anderzijds omdat ze helpen transparantie te brengen in het systeem. Rankings verplichten de universiteiten immers data te verstrekken en erover te reflecteren.

Ook Sels erkent het nut van de rankings: ‘Dat we gezien worden als een van de leidende universiteiten in continentaal Europa, merk je aan de verschillende soorten delegaties die hier neerstrijken en het aantal uitnodigingen dat we krijgen om toe te treden tot internationale netwerken.’ ☺

Happy Hour @KU Leuven

Wat kan je leren van internationale proffen aan de KU Leuven? Dat er een maandelijks *happy hour* aan de FEB is, bijvoorbeeld. Wij spraken een enthousiaste Duitse en een bijzondere Italiaanse prof.

door [Pieter Jespers](#)

Wat waren de eerste dingen die jouw aandacht trokken bij aankomst hier in Leuven?

Iris Kesternich: ‘Ik kwam hier aan op het moment dat ik veel sollicitaties deed op jobevents in verschillende steden. Toen ik in Leuven was had ik eigenlijk al beslist in Kopenhagen te gaan werken. Tijdens dat verblijf was ik zeer relaxed omdat ik er niet aan dacht hier te komen werken.’

‘Wat mij beviel – ik ben eigenlijk afkomstig van Keulen, een grote stad – was dat ik hierheen kon komen met de trein. Voor andere steden moest ik het vliegtuig nemen. Alles was ook zo dichtbij elkaar. Het enige minpunt: *it rained like crazy* en ik had mijn paraplu niet bij.’

Hoe verschillen de studenten van degenen die je thuis onderrichtte?

Kesternich: ‘Ze zijn heel fijn, maar ook heel stil. Ze zijn beleefder hier, zou ik zeggen. Duitse studenten kunnen soms nogal aandringen, hier is het tegenovergestelde het geval. Ze zouden wat meer mogen praten.’

‘Duitse studenten kunnen soms nogal aandringen, hier is het tegenovergestelde het geval’

[Iris Kesternich](#), professor aan de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen

Organiseert de KU Leuven events voor professoren? Welke zijn dat dan?

Kesternich: ‘In het begin vond ik dat er te weinig evenementen waren om in interactie te treden met collega’s buiten het werk. Nu is dat een beetje veranderd. Er is bijvoorbeeld een *happy hour* één keer per maand, waar iedereen van het departement heen kan. Er was een welkom van het nieuwe proffen en een van mijn beste vriendinnen heb ik daar ontmoet. Zij is een filosofe, ook uit Duitsland. Ik hou ook van de eerste dag van het academiejaar wanneer de professoren met een toga door de straat lopen. Ik zou het niet

‘Wat uitgesproken verschillend is in Leuven is het topniveau van de studenten’

[Andrea Robiglio](#), professor aan het HIW

erg vinden moesten er meer evenementen georganiseerd worden.’

Wat zijn uw indrukken van de academische werking aan de KU Leuven?

Andrea Robiglio: ‘Wat uitgesproken verschillend is in Leuven, is het topniveau van de studenten. Dit stelde ik niet alleen vast in het eerste of tweede jaar dat ik hier werkte, maar ook in alle jaren die daarop volgden.’

‘Ik denk dat het niet door de selectie is bij de inkom van een universiteit, maar door een soort dynamiek in Leuven. Als je hier naartoe komt en je behoort tot diegenen die gemotiveerd zijn om te studeren, vind je onmiddellijk collega’s die je uitdagen.’

In dit soort van horizontale contacten met andere goede studenten is er een stimulus die in andere, kleinere departementen – ik spreek over filosofie en het is natuurlijk heel uitzonderlijk om een faculteit als Leuven te vinden, waar je 900 studenten hebt – dus het is een heel kleine faculteit, maar het is een heel grote hoeveelheid studenten. Gewoonlijk hebben faculteiten filosofie 200 of 300 studenten.’

Bent u ooit uitgegaan in de straten of de cafés in Leuven. Hoe was dat?

Robiglio: ‘Aangezien ik vrijgezel ben en hier in een klein appartementje woon, gebeurt het dat ik uit ga. Nu volgt een punt van kritiek op de stad Leuven. Sinds ik aankwam is de stad natuurlijk flink verbouwd, die voetgangerszone bijvoorbeeld is zeker positief. Toen ik aankwam waren er leuke restaurantjes, en ook enkele winkels voor mensen die niet echt aansluiten bij de typische studentenpopulatie.’

Deze leuke winkels neigen te verdwijnen en alles wordt vervangen door fast food, quick food of student food. Het wordt een soort Lunapark voor studenten, zonder veel intellectueel leven, waar je mensen hebt die tot zeer laat op de avond rondhangen. Ik ken natuurlijk wel de twee plaatsen waar ze de beste espresso in Leuven maken, maar

ik ga de naam niet vertellen zodat jij er reclame kan voor maken. (*lacht*)

Het is zeer vreemd om thuis uitgenodigd te worden bij Vlaamse families, die niet vertrouwd zijn met de universiteit. Zelfs voor vrouwen die ik ken en die ik zie: we kunnen in een café afspreken, maar hun huis is een soort fort, waar niemand binnenkomt. Ik nodig die mensen dan soms thuis uit, ik kook voor hen (*begint te lachen*) en zij doen nooit hetzelfde voor mij. Ze nodigen mij alleen uit in een café.’

Wat zou je graag nog doen hier voor je België verlaat en naar een andere plek gaat?

Robiglio: ‘Dit is ook iets wat vreemd klinkt, want het is de laatste jaren zeer normaal geworden om op deze manier te redeneren. In mijn leven – ik heb elf jaar in verschillende landen in Europa gewoond – heb ik maar één plaats gehad waarbij ik echt klaar was om terug naar huis te keren, namelijk toen ik in Noord-Amerika was. Maar toen ik in Nederland werkte, of in Engeland, in Ierland, Frankrijk of Duitsland, toen ik daar was, voelde ik mij altijd thuis. Ik kon minder of meer treden zijn met het weer, met het eten.’

In feite voel ik mij hier in Europa thuis. Ik denk dat dat gekoppeld is aan mijn generatie - ik ben geboren in de jaren zeventig - en dat verdwijnt nu in de jongere generatie. Ik voel echt dat ik een Europeaan ben. Ik verlaat België alsof ik een regio van mijn land verlaat.

Ik weet dat wanneer ik dit zeg dit politiek incorrect is, maar het is jammer genoeg de waarheid. Wanneer ik mensen hier ontmoet is de eerste vraag die mensen mij stellen: ‘Oh, jij leeft hier, zo leuk. Hoe lang blijf je hier?’ Wanneer ik antwoord ‘tot mijn pensioen’, dan worden mensen onmiddellijk onvriendelijk: ‘Waarom ga je niet terug naar je land? Waarom heb je geen functie als professor in Italië opgenomen?’ Het is een beetje alsof dit gevoel van het behoren tot een Europese realiteit, die in een zeer complexe manier een unie vormt, nu niet meer aanwezig is. ☹

Andrea Robiglio is hoofddocent aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte aan het De Wulf-Mansioncentrum voor Antieke, Middeleeuwse en Renaissance-filosofie.

Iris Kesternich is hoofddocent aan de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen.

Nu jongeren zich meer dan ooit vervreemd voelen van het politieke toneel, lijkt een breuklijn tussen jong en oud op handen. In de reeks Wetstraat 16+ laat Veto het woord aan drie jonge politici. Deze week is het de beurt aan de Benjamin van het Vlaams halfroond: Vlaams-Belanger Filip Brusselmans.

© Anne-Leen Declerq

‘Misschien kan je Schild & Vrienden cultureel verval noemen, ja’

Met sigaret tussen wijs- en middelvinger spreekt Filip Brusselmans gepassioneerd over de godsbewijzen van Thomas Aquinas. ‘Ik stel me kandidaat voor het voorzitterschap van jong Vlaams Belang.’

door [Nelis Jespers](#) en [Remo Verdickt](#)

Moeilijk is het niet Filip Brusselmans (21) te onderscheiden van zijn collega in de Kamer. Hij is jonger, minder afgeborsteld en veel diplomatischer dan de meer bekende Dries Van Langenhove. Alt right is niet meteen Brusselmans’ ding.

Op een aantal jaar tijd bekeerde hij zich tot aartsconservatieve katholiek. ‘Elke jongere is zoekende’, stelt de ex-preses van KVHV Antwerpen. Hijzelf belandde in Priesterbroederschap Sint-Pius X. Die traditionalistische kerkgemeenschap scheurde zich na het Tweede Vaticaanse Concilie af van de katholieke Kerk en werd in 2009 door paus Benedictus XVI weer opgenomen. ‘Wij zijn geen ronselaars à la IS. Ik spreek over een erkende gemeenschap binnen de katholieke Kerk.’

Het conservatisme is voor u onlosmakelijk verbonden met het catholicisme. Verklaar.’- De waarden en normen die wij hanteren in Europa vinden hun terugslag in de katholieke Kerk. Europa is een kaartenhuis dat helemaal instort wanneer je het catholicisme eruit haalt. Ik denk dat elke conservatieve denker mij daarin volgt.’

‘Het Tweede Vaticaanse Concilie (het Concilie uit de jaren 60 dat de Kerk moest moderniseren, red.) heeft volgens mij de Kerk kapot gemaakt. Alles werd verleukt en versoepeld om meer volk te lokken, maar dit had volledig het omgekeerd effect.’

‘Alleen al door naar de mis te gaan, stel ik een goede daad’

‘De kerk waar ik heen ga, Sint-Pius X, zit wel vol. Wij doen missen nog in het Latijn, priesters staan met de rug naar het publiek. Alles zoals voor het Concilie. Het origineel is beter dan de kopie.’

Denkt iedereen binnen het Vlaams Belang zo over die verstengeling? U bent alleszins het meest open over uw geloof.

‘Er zijn nog drie of vier katholieke mensen binnen de bredere partijtop.’

Dat is niet veel.

‘Nee, maar er zijn nu eenmaal minder gelovigen in de samenleving. In ieder geval zijn wij wél nog cultuurkatholiek. We weten waar we vandaan komen en hebben respect voor die katholieke normen en waarden.’

Hoe legt u aan niet-gelovigen uit dat er met die secularisatie ook iets verloren is gegaan? Hoe brengt u hen terug?

‘Volk trekt volk. Mensen moeten zelf zoeken naar een thuis. Ik ga ze niet proberen te overtuigen, maar in een discussie zal ik wel mijn argumenten op tafel gooien.’

Binnen de conservatieve beweging leeft toch net wel die drang om de ideeën van mensen te veranderen? De cultuurstrijd verloopt van deur tot deur.

‘Wij geloven dat de onderstroom een bepaalde gedachte moet hebben en dat dat dan pas kan omgezet worden in beleid. Het moet van de mensen komen.’

Op basis van dat draagvlak voer je beleid. In die zin is de cultuurstrijd wel belangrijk.’

Kan u het succes van het Vlaams Belang bij jongeren verklaren?

‘Niet concreet. Maar de jeugd ziet ook wel wat er gaande is. Ze moeten soms lang naar werk zoeken. Als je zeven jaar op een sociale woning moet wachten ...’

U verwijst naar thema’s die van oudsher aan socialisten te linken zijn. Die analyse wordt in de marge vaker gemaakt: de regering werd op links afgestraft, niet op rechts.

‘Natuurlijk werd de regering afgestraft omdat ze niet rechtvaardig en sociaal was. We betalen de hoogste belastingen van Europa, maar krijgen er de laagste service voor terug. “Scandinavische belastingen, met Zuid-Amerikaanse service”, zei de topman van VOKA enkele weken terug. Dan krijg je onvrede bij de mensen.’

Uw bekommernis voor de man in de straat en aan de toegeldt niet voor de hele bevolking, met name de nieuwkomers.

‘Dat gaat wél op voor heel de bevolking. Dat geldt voor alle Vlamingen die hier wonen, ingeburgerd zijn en willen samenleven met ons. Maar natuurlijk kan je geen open sociale zekerheid hebben en daarnaast een opengrenzenbeleid. Wij hebben een uniek model dat in heel Europa aanslaat waar we voor een open, inclusieve sociale zekerheid gaan met een grote muur rond. Dat is de enige manier om de sociale zekerheid betaalbaar en leefbaar te houden.’

In een paar zinnen: hoe beschrijft u de Vlaamse identiteit?

‘De Vlaamse identiteit is niet opgebouwd uit een checklist van zaken waaraan je moet voldoen. Het is meer een gevoel van erbij te horen. Dat is zeer moeilijk objectief te omschrijven. Je voelt je Vlaming of je voelt dat niet.’

‘Om dat gevoel te creëren moet je natuurlijk een bepaalde kennis hebben van de samenleving waarin je leeft. Wij zijn een vrij ruimdenkende samenleving - waar ik absoluut niet tegen ben - die

‘Wij gaan voor een open en inclusieve sociale zekerheid met een grote muur rond’

hard werkt, zeer productief is, maar die ook zorgt voor elkaar.’

Dat is toch een heel floue invulling?

‘Juist omdat je dat nooit concreet kunt maken.’

U heeft het niet over inhoud, maar die is er toch wel? ‘Zij’ moeten ‘een van ons’ worden en in die ‘ons’ zit voor u dan bijvoorbeeld het catholicisme.

‘Ja, en de gelijkheid van man en vrouw. Het aanvaarden van mensen met een andere geaardheid. Dat zijn onze waarden, die vaak botsen met nieuwkomers. Maar het is niet omdat je ze aanvaardt, dat je je daarom ‘een van ons’ kan noemen. Je moet er tijd en moeite insteken en het vooral willen.’

‘We hebben al zoveel inburgeringstrajecten en hulpverleners. Ze vragen vanuit dat middenveld altijd maar meer middelen. Voor mij zijn daar genoeg middelen voorhanden. Ik denk dat vaak de wil ontbreekt om in te burgeren.’

‘Maar uw opmerking is terecht. Ik omschrijf het als iets heel fluïde, maar dat is ook omdat ons samenlevingsmodel geen sterke identiteit meer heeft op dit moment. Dat is juist wat opnieuw gevormd zou moeten worden: een eenheidsgevoel. Pas dan gaan mensen zich daar ook effectief bij willen aansluiten.’

U heeft een andere stijl dan Dries Van Langenhove.

(onderbreekt) ‘Op een positieve manier hoop ik. (lacht)’

Hoe verhoudt u zich tot de alt-right?

‘Ik ben nauwelijks betrokken bij eender welke alt-right beweging. Ik vind het goed dat ze de cultuurstrijd mee voeren. Ieder doet dat op zijn manier, maar dat is inderdaad niet de mijne. Ik ben geen memmer. Ik heb geen accounts op – hoe heet het allemaal – 4chan en 8chan. Ik ben liever op straat dan op het internet.’

U zat wel in de Facebookgroep van S&V.

‘Een Facebookgroep waarin zoveel duizenden mensen zaten. Ik ben nooit betrokken geweest of naar een evenement geweest.’

Zag u binnen het KVHV een onderscheid tussen mensen met die traditioneel-conservatieve, duidelijk katholieke stempel, en de meer edgy alt right?

‘Je ziet dat onderscheid maar dat is niet erg. Diversiteit op dat vlak is goed. Zo spreek je opnieuw twee kampen aan. Het KVHV moet groeien. Ik had daar helemaal geen problemen mee.’

Hoe zou u die twee stromingen zelf van elkaar onderscheiden?

‘Ik geloof dat die tweede groep waarover we spreken, de internet warriors, vaak iets minder onderbouwd zijn dan de anderen, maar daarom is hun bijdrage aan de cultuurstrijd niet minder. Die mensen zullen niet zo snel een boek vastnemen, maar zullen eerder een meme maken. Gewoon lachen.’

Is dat geen cultureel verval?

(twijfelt) ‘Misschien zou je dat zo kunnen noemen, dat is waar. Maar dat hoort voor een stuk bij de tijd. Hoeveel mensen lezen nog?’

Hoe ziet u de toekomst met N-VA in ‘Forza Flandria’?

‘Ik hoop dat wij de komende vijf jaar goed kunnen samenwerken, in die zin dat wij de N-VA soms kunnen bijstaan met stemmen waar het nodig is.’

Bedoelt u dan depanneren?

‘Ja. Wisselmeerderheden zien we veel te weinig

in dit land. Dat is echt taboe. Dan valt de regering meteen. In Nederland is dat veel normaler. We moeten naar een nieuw politiek systeem waar oppositie en meerderheid veel meer fluctueren.’

Denkt u dat een levensvatbaar huwelijk met N-VA mogelijk is?

‘Ja, op voorwaarde dat de partijtop van N-VA verandert. Dat is niet onze voorwaarde, maar ik denk dat met de top op dit moment geen huwelijk te vormen is. Zij zien ons niet als volwaardige partners.’

(Het volledige interview vindt u op onze website: [veto.be](#)).²

© Nelis Jespers

Pia heeft het licht gezien

Vreugdekreten, slingers en ballonnen alom in de media vorige week toen het nieuws bekend werd dat het schier onmogelijke bedrag voor Pia opgehaald was. De cynicus kijkt echter meelijwekkend toe.

door [Jan Costers](#)

Het is tegenwoordig *bon ton* om terug te grijpen naar cynisme. In tijden van klimaatmarsen en extreemrechtse vloedgolven is het een reflex geworden om de doemdenker los te laten en de negatieve kant van elk dubbelteje te belichten. Soms omdat het de weg van de minste weerstand is, maar geregeld ook omdat de initiële vreugde bij de conceptie al een korte levensduur heeft.

Uiteraard was de sms-actie van Pia een fantastisch initiatief. Een ouder zou (bijna) alles over hebben voor de gezondheid van zijn/haar kind, en het halen van een astronomische som van een slordige twee miljoen lijkt rechtstreeks afkomstig uit een of andere *feel good*-prent die dagelijks op *Vijf* te zien is. De vrijgevigheid van de Vlaming is zo groot dat we Schild & Vrienden haast horen declareren dat ze opgenomen moet worden in de canon.

Maar net als bij een goei ouwerwets zuipfestijn volgt de volgende dag de onvermijdelijke kater. En dat is wanneer de cynicus ontwaakt. Noem hem gerust de advocaat van de duivel als dat comfortabeler is. Natuurlijk was de actie een succes. Welke zichzelf hoog in het vaandel dragende Vlaming kan immers weigeren om deel uit te maken van #TeamPia? Een schamele twee euro doneren om de hardwerkende ouders van een schattig blank peutertje bij te staan, is een peulenschil.

Je ziet me al aankomen natuurlijk. Ik geef grif toe dat het geen al te originele vraag is, maar daarom is ze niet minder relevant: wat als het een sms-actie was voor de kleine Ahmed? Of als Pia meerderjarig was? Of haar gezin niet rechtstreeks uit een reclamefolder lijkt te zijn gekomen? Afgelopen week waren er immers genoeg verhalen te lezen over ouders die vergeefse acties opgezet hebben om hun kinderen de zorg te bieden die ze nodig hadden. Zijn die kinderen onze luttele twee euro's dan niet waard? Misschien zijn hun ziektes niet exotisch genoeg, of verkopen hun verhalen niet zo goed in de media.

Dat is immers de schaduw van het succesverhaal en de inherente hypocrisie van het *feel good*-verhaal. We negeren bewust de problemen of mislukkingen om ons te focussen op het succes. En dan kloppen we onszelf op de borst en gaan we gretig deelnemersmedailles uitdelen met de Olympische gedachte in het achterhoofd. Ons kan niets verweten worden want 'we hebben drie keer een berichtje gestuurd, hé!'

De vrijgevigheid van de Vlaming is zo groot dat we Schild & Vrienden haast horen declareren dat ze opgenomen moet worden in de canon

Hoe graag schudden we ons hoofd niet bij het aanhoren van verhalen over Amerikanen die zichzelf in de schulden moeten werken wanneer ze medische problemen hebben die niet gedekt worden door hun zekerheid. Bij ons is dat allemaal geen probleem. Hop naar de dokter en de mutualiteit stort ons dat geld wel terug. Met ons bedoel ik dan uiteraard de gegoede middenklasse die geen ernstige of chronische aandoeningen heeft. Voor elk TeamPia dat de schijnwerpers haalt, staat er immers een groot aantal gezinnen dat een dergelijke gulheid misloopt.

Ik verwijt de ouders van Pia zelf trouwens niets. Integendeel. Elke ouder zou zo moeten vechten voor het welzijn van de eigen kroost. Ik hoop ook oprecht dat Pia verlost wordt van haar kwalen – wat zelfs met die opgehaalde miljoenen geen zekerheid is. Maar zelfs als het een sprookjeseinde wordt, waarbij ze zo volledig als mogelijk herstelt, mogen we de andere verhalen niet uit het oog verliezen. Zij hebben immers geen kans meer op een fabel. Zij kunnen niet meer dromen.☺

De Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

The One Where Ross Dates a Student

Er ligt een wetsvoorstel op tafel om relaties tussen leerlingen en leerkrachten te bemoeilijken. Voor relaties tussen professoren en studenten bestaat zo'n wet nog niet. En die is ook niet nodig.

door [Arne Sonck](#)

Tot nog toe was het strafbaar voor een leerkracht om een relatie aan te gaan met een leerling jonger dan zestien jaar. Een wetsvoorstel van parlementslid Goedele Liekens (Open Vld) wil daar nu achttien jaar van maken. Geen onlogische stap gelet op de realiteit. Recent nog kwam er bijvoorbeeld berichtgeving over een juf in Beringen die een relatie had met twee leerlingen. Het voorstel kadert in een pakket dat onder meer de leeftijd voor seksuele relaties met wederzijdse toestemming naar veertien wil verlagen, op voorwaarde dat er tussen de twee partners geen leeftijdsverschil is van meer dan vijf jaar.

'In feite is het binnen de huidige wetgeving al mogelijk om via die afhankelijkheidsrelatie tot een veroordeling te komen'

[Bart Spriet](#), professor Strafrecht

De wetgeving over relaties tussen professoren en studenten zou dezelfde blijven. Recente incidenten aan de UHasselt, waar professor Vereeck geschorst werd omwille van ongepast gedrag ten aanzien van doctoraatsstudenten, geven aan dat ook hierover een discussie relevant is. In Nederland is die wetgeving er bijvoorbeeld wel: relaties tussen studenten en professoren zijn er strafbaar wanneer sprake is van een afhankelijkheids- of machtsrelatie.

Machtsrelatie

Het wetsvoorstel van Open Vld baseert zich ook op die argumentatie. Volgens Liekens is het doel om minderjarigen te beschermen: 'Een leerkracht heeft een machtspositie, en zou daarvan misbruik kunnen maken. Bij misbruik is er vandaag echter geen stok achter de deur.' Die machtsrelatie problematiseert de *consent* die de minderjarige zou geven.

Bart Spriet, professor Strafrecht aan de KU Leuven, acht het wetsvoorstel van Open Vld niet

realistisch: 'De argumentatie dat een afhankelijkheidsrelatie gekoppeld wordt aan de strafbaarheid is op zich wel juist, maar het is onlogisch om daar die leeftijd bij te betrekken. In feite is het binnen de huidige wetgeving al mogelijk om via die afhankelijkheidsrelatie tot een veroordeling te komen', vertelt Spriet.

'Momenteel kan je als leerkracht geen zedenmisdrif plegen met een zestienjarige als er wederzijdse toestemming is. Maar de rechter kan wel oordelen dat de toestemming ongeldig is door de afhankelijkheidsrelatie, waardoor toch sprake kan zijn van het zedenmisdrif verkrachting', gaat Spriet verder. 'Het is veel logischer het misdrif te beschrijven met "afwezigheid van toestemming" dan daar een specifieke leeftijd op te plakken. Momenteel ligt de leeftijd op zestien jaar. Om die nu enkel in een heel specifieke relatie op te trekken, met name de verhouding leerkracht leerling, lijkt mij niet nuttig.'

Door die nauwe focus zouden andere afhankelijkheidsrelaties ook uit de boot vallen, meent Spriet: 'Nu wordt er gefocust op die relatie tussen leerkracht en leerling, omwille van dat recente geval in het bijzonder onderwijs. Dat is steekvlampolitiek: een probleem stelt zich en we zullen het eens regelen. Binnen twee maanden heb je dan misschien een ander soort afhankelijkheidsrelatie. Je moet dat algemeen oplossen.' Volgens

Liekens is zo'n specifieke focus op leerlingen wel nuttig: 'Scholen hebben veel interne reglementen, maar als zij willen ingrijpen staan ze vaak met hun rug tegen de muur en hebben ze geen wettelijk kader om in te grijpen.' Liekens geeft evenwel aan dat nog niet onderzocht is of daar vraag naar is vanuit de scholen zelf.

Strafwet aanpassen: een goed idee?

Heel concreet zou er, indien de voorgestelde wet van kracht zou worden, sprake zijn van verkrachting zodra een meerderjarige leerkracht een seksuele handeling met penetratie uitvoert met een minderjarige, ongeacht of daar toestemming voor werd gegeven. Bij andere seksuele handelingen is er sprake van 'schending van de eerbaarheid'. Het verschil met de huidige wetgeving is dat er nu enkel sprake is van verkrachting indien de rechter oordeelt dat toestemming niet mogelijk is.

Liekens legt er de nadruk op dat het er niet om gaat dat het altijd verkrachting is: 'Het gaat erom dat de minderjarige beschermd wordt. Als er sprake is van een liefdevolle relatie, is er niks mis mee om te wachten tot die persoon achttien wordt.'

Het lijkt geen twijfel dat er grond is om een relatie tussen leerkracht en leerling als maatschappij af te keuren. De vraag is echter ook of gedragin-

© Kaylan Saro

Advies aan eerstejaars

Proffen, doctoraatsstudenten en tweedejaars, ze deden het je allemaal voor. We verzamelden hun wijze raad en beste adviezen om het eerste jaar succesvol af te ronden.

door [Mathilde Dams](#)

Je bent in Leuven om te studeren, maar er is meer te doen dan alleen studeren natuurlijk. Zoek een engagement dat je meer bijleert dan de lessen. Sluit je aan bij een kring of vrije vereniging, of zet je volledig in voor je scouts of Chiro. Vind een manier om vaardigheden voor de werkvloer nu al te ontwikkelen, zorg dat je in Leuven meer opsteekt dan theorie alleen.

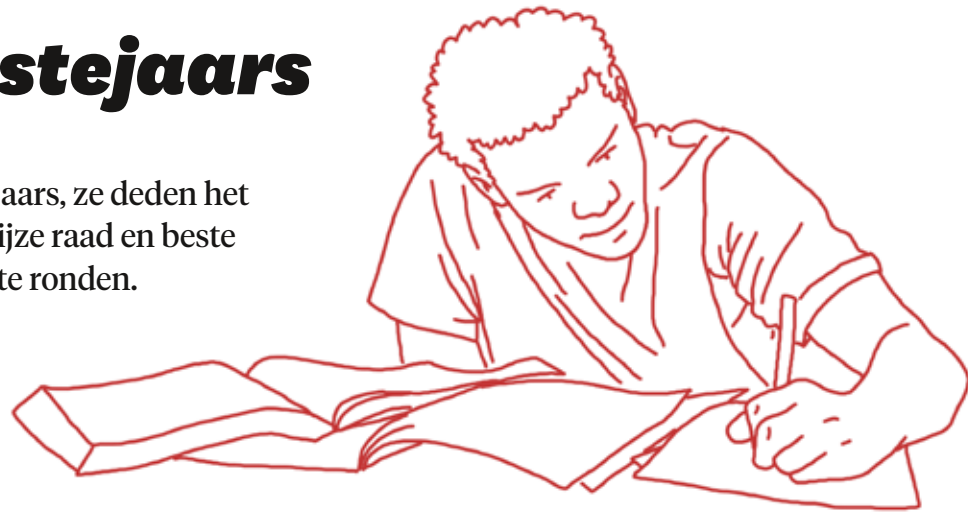
Lana, voorzitter LOKO

Als nieuwe student komt er heel wat op je af en is het niet altijd gemakkelijk om je weg te vinden. Ons advies: kom je kot uit, ontmoet medestudenten, ga langs op een van de talrijke sociale activiteiten. Probeer ook zorg te dragen voor elkaar en een luisterend oor te zijn als je merkt dat een medestudent het moeilijk heeft.

Jan, doctoraatsstudent

Neem je studies serieus, maar niet té serieus. Iets waar ik vanaf het eerste jaar naar uitkeek, was de Erasmus-uitwisseling. Dat was een van de hoogtepunten van mijn studiercarrière, ik heb er heel goede vrienden aan overgehouden. Ik zou het iedereen aanraden. Sowieso vond ik het fijn om zoveel nieuwe mensen te leren kennen aan de universiteit.

Ines, oud-student

© Anne-Leen Declercq

Eerst en vooral: geniet van de eerste weken. Wanneer het tijd is voor proefexamens, neem die dan serieus. En na de proefexamens is het tijd om te beginnen met studeren.

Helene, tweedejaarsstudent

Maak voor jezelf vanaf het prille begin uit wat je doelen zijn en waar je plezier uithaalt. Ik had, en velen met mij, de neiging om veel te doen omdat het zo bij het studentenleven hoort. Maar je hoeft je helemaal niet te conformeren aan een studentennorm. Je studententijd blijft een gouden tijd, en je zoekt best wat jou duurzaam gelukkig maakt.

Het MindMates team

Gebruik voor de verwerking van de stof de middelen die worden aangeboden: monitoraten, peer assisted learning, oefeningen of voorbeelden van examens op Toledo ... Ik kan er met mijn hoofd niet bij hoeveel studenten dit niet gebruiken. En laat je zeker niet ontmoedigen door de slaagcijfers of statistieken over studievertraging. Die zijn niet om vrolijk van te worden, maar wie tijdig en actief met de stof bezig is, heeft veel betere prognoses.

Prof. Vananroye

Aan de universiteit begint iedereen van nul af aan. Goede punten in het middelbaar vertalen zich niet zomaar in dezelfde punten in het hoger onderwijs. Begin op tijd met studeren, want alles in één week in je hoofd proppen lukt zelden.

Jan, eeuwige student

Zet 100% in op studeren en participeren, maar zet 200% in op je amuseren. Het is voorbij voor je het weet! Lieselot, voorzitter studentenraad UCLL, regio Leuven

Het is geen schande om te falen en daar is ook ruimte voor aan de universiteit. Zie het als een opportuniteit om te verbeteren.

Lotte, voorzitter Stura

Zoek jezelf een lief dat goede notities neemt.

Boris, oud-student

‘Neem je studies serieus, maar niet té serieus.’

[Ines](#), oud-student

De Weegschaal: filterkoffie

Van 1 tot 6 oktober vindt de Leuven Coffee Week plaats. Wij speelden proefdier en wogen voor jullie verschillende soorten filterkoffie af.

door [Mathilde Dams](#)

Een eerste teleurstellende vaststelling voor de millennial: filterkoffie is niet in iedere koffiezaak op ieder moment aanwezig. In de late namiddag daalt de kans op filterkoffie dramatisch. We kozen voor deze uitvoering van het bakje troost om het ruwe product te kunnen beoordelen. Ons vierkoppige panel hield rekening met smaak, prijs, hoeveelheid en of je iets bij je koffie krijgt. *Filters with benefits*, zeg maar.

Madmum

De koffie uit het hipsterhol van Leuven is niet erg geliefd bij het testpanel, al heeft hij één voorstander. De koffie is eentonig, een *one trick pony*. Hij ruikt niet uitnodigend, maar is bitter zonder meerwaarde en heeft weinig punch. Je krijgt een kleine portie van het zwarte goud. We zagen niets om te proeven, op wat planten na dan. Er zijn wel geruchten dat er veganistische melk aanwezig is.

Mont

We zijn lovend over deze koffie. Hij is lichtjes zuur en heeft een interessante smaak. De koffie lijkt vanzelfsprekend en heeft een rijke afdrank. ‘Voor filterkoffie is het een hoogvlieger’, klinkt het bij een panellid. Ook al krijg je een krakeling, de koffie vraagt niet om een koekje. De mensen die je serveren zijn erg vriendelijk. De koffie is qua

‘Koffie van Agora is om het leed te verzachten, niet om te degusteren’

hoeveelheid vergelijkbaar met die van Madmum.

Illy

De automaten van Illy staan altijd dichtbij, je vindt ze in Agora, Alma, De Valk ... Maar zoals we hebben horen zeggen: ‘Koffie van Agora is om het leed te verzachten, niet om te degusteren.’ De koffie is niet zuur, geeft de gewenste boost en is de goedkoopste van de test. Maar pas op, waarschuw de ervaren drinkers, ‘als je er twee na elkaar drinkt krijg je hoofdpijn’.

Noir

Voor liefhebbers van aciditeit. Je koffie kan je drinken vergezeld van nic-nac’jes. De bekens deksels van de meeneemkoffie zijn van prima

© Miel Vandepitte

kwaliteit; na een ongelukkige val is de beker nog goed gevuld. We vinden de koffie nogal saai en waterig, maar zijn mooie kleur stellen we op prijs. De portie is gelijkaardig aan die van Onan. Wat we er zeker wel aanraden is de chocomelk. Bovendien kan je de havermelk en consorten er zonder extra kost krijgen. Deze zaak zou veel betere punten krijgen als het een cappuccinotest was, maar dat is het - jammer genoeg voor Noir - niet.

Onan

Voor een bovengemiddelde prijs krijg je gelukkig bovengemiddelde koffie. De filterkoffie smaakt vol en heeft veel body. De koffie wordt vergezeld van een espresso die we erg konden kon smaken. Daarnaast mag je een chocolaatje kiezen uit het ruime assortiment. Onan heeft een prima terras om van het herfstzonnetje te genieten.

De koffie van Onan wordt ook ingeschonken in

KUP, de koffiebar in de Universiteitshallen. Een eersteklas studeerplaats eens de inschrijvingsdrukte is overgewaaid en je bereid bent te betalen voor je studeerplek. Personen verbonden aan de universiteit genieten van een korting op hun drankje. En waarom zou je er niet meteen buitenwandelen met een babyromper voorzien van KUL-logo uit de aangrenzende universiteitsshop? ☺

Serveren geen filterkoffie: Bar Berlin, Coffee College.’

Prijzen: Madmum €2,70, Noir €2,70, Onan €2,90, Mont €2,70, Illy €1,30

Opening academiejaar 2019-2020 in beeld

© Ana Van Liedekerke

WEGBEREIDERS

De bonte stoet van togati, die naar jaarlijkse traditie van de Universiteitshal naar de Sint-Pieterskerk en de PDS trekt, bestaat slechts bij gratie van een leger ondersteunend personeel. Thebanen, poortwachters, hostessen, politie en koorleden plaveien de weg. Luc Sels kwam en zag dat het goed was. ☺

© Iris Camille Maes

What's Wong in Hong Kong?

Welgeteld één wet (of beter: het amendement op een vorige wet), daar draaien de ondertussen drie volle maanden durende protesten in Hong Kong allemaal om. Hoe is het zover kunnen komen?

‘Carrie Lam brandmerkte de tot dan toe vreedzame betoging tot georganiseerde rellen’

Nicolas Standaert, *sinoloog en historicus KU Leuven*

door Pieter Jespers

Groot-Brittannië droeg haar kolonie Hong Kong in 1997 over aan de Volksrepubliek China als gevolg van de Sino-British Joint Declaration. Hong Kong zou vijftig jaar haar socio-economische en juridische instellingen behouden, maar door de uitleveringswet van 13 maart 2019 kwam daar een einde aan. In tegenstelling met wat gangbaar was in het verleden - toen de Chief Executive enkel discretionair kon overgaan tot overlevering aan een land waarvan men de rechtsorde a priori vertrouwt - vreest de bevolking nu dat iedereen aan een land kan worden overgeleverd zelfs al staat haar rechtsorde de doodstraf toe – zoals in het geval van China.

De verzetsszomer

Op 9 juni brak het eerste grote protest uit met één miljoen demonstranten, aldus de protestvoerders. De politie hield het op slechts 240.000 betogers. Niettemin kondigde Carrie Lam aan

dat een tweede lezing van de wet zou doorgaan, waarop de betogers het gebouw van de Legislative Council (parlement) bestormden. Drie dagen later blokkeerde men de toegang tot het gebouw om de tweede lezing te verhinderen. Voor het eerst sinds de overdracht van Hong Kong aan China brak er geweld uit tussen betogers en de politie met 79 gewonden tot gevolg. Carrie Lam brandmerkte de tot dan toe vreedzame betoging tot georganiseerde rellen, wat impliceerde dat gearresteerden tot een tienjarige gevangenisstraf konden worden veroordeeld.

Op 15 juni werd de wet opgeschort voor onbepaalde duur, maar 's anderendaags vond er opnieuw een grote protestmars plaats. Midden juli richtten de betogers zich voor het eerst openlijk tegen de Chinese overheid door het Liaison Office, de representatie van China in Hong Kong, binnen te vallen. Dezelfde nacht verschenen in Yuen Long, een ondergronds metrostation, gemaskerde witte mannen die demonstranten, maar ook andere passanten in elkaar slaan met bamboestokken en matrasen. De politie duikt verrassend laat op om ze te arresteren. Na hevige clashes in de luchthaven op 12 augustus en weken van protest kondigde Beijing op 3 september aan dat er een noodtoestand zou worden afgekondigd. Onverwachts kondigt Lam echter de formele intrekking van de wet aan.

Nicolas Standaert, historicus en sinoloog aan de KU Leuven, ziet het als een markant feit: 'Zo'n

beslissing is natuurlijk niet zonder Peking genomen en dat ze een wet begraven hebben is hoogst merkwaardig. Dat is wel echt iets nieuws, wat je niet mag onderschatten in het proces. Dan kan ik mij voorstellen dat er demonstranten zijn die zeggen: Nu is het met betogen genoeg geweest. En dus toch dat breekpunt hebben, wanneer de aanleiding voor de crisis - de uitleveringswet - is begraven.'

Youth for democracy

In 2014 sloeg de jeugd al toe in de 'Umbrella Movement', een 79 dagen durend protest. Als manifestatie van ongehoorzaamheid blokkeerden Hongkongers hoofdstraten en kleurden het landschap met verschillende formaten van paraplu's het straatbeeld. Studentenleiders als Joshua Wong en Alice Chow werden toen al bekend op het internationale forum voor hun moedig verzet.

Insta-stalemate

Apps zorgen er in Hong Kong voor dat demonstranten met elkaar in contact staan en zo uit de handen van de politie blijven in een stromende, maar onvoorspelbare waterbeweging ('Be water!'), maar geven ook aan waar en wanneer er wordt geprotesteerd. Standaert ziet het als volgt: 'De digitale ruimte kan je platleggen, zoals de Chinese Volksrepubliek dat doet. Je kan er ook massa's via gaan mobiliseren. Maar het belet om compromissen te sluiten. Als het nu over democratie

//REEKS

We zijn 2019 en mensen: er wordt wat af geprotesteerd. Tijd om in te zoomen op de rebellen van het digitale tijdperk. Van de nerdy Joshua Wong, over gekke Gretha, tot u en mij. Wat drijft hen in hun *Rage against the Regime*? Deze editie: een inkijk in de aanhoudende studentenprotesten in de Chinese miljoenenstad.

‘Je kan stellen dat iedere Hongkonger wel een familielid of vriend heeft die gearresteerd of in elkaar geslagen is’

Hoe gaat het er op dit moment aan toe in Hong Kong? Wij belden drie studenten op.

Heb je zelf geprotesteerd of ken je mensen die protesteren?

Pia Keukeleire: 'Ik heb vooral contact met andere *exchange students* en van de gewelddadige dingen hebben wij niet echt last. De dingen die wij opmerken is dat metrostations afgesloten worden, dat er dingen vernield zijn, of dat we ergens niet binnen kunnen.'

Op de universiteit hangen allemaal banners en er worden lezingen gegeven. De grote straatprotesten 's nachts, daar hou ik me zoveel mogelijk uit buiten, maar ik heb bijvoorbeeld vanochtend nog met een meisje uit Hong Kong gesproken. Zij zei dat ze vannacht nog van de politie is weggerend en dat ze een vriend heeft die vorige week opgepakt en in elkaar geslagen is door de politie, terwijl hij gewoon voorbij het protest liep. Dat is best wel absurd.'

Je kent dus mensen die het slachtoffer geweest zijn van excessieve geweldpleging door de autoriteiten?

Pia: 'Ik ken zelf geen mensen, maar ik ken wel mensen die mensen kennen. Je kan bijna stellen dat iedere echte Hongkonger hier wel een familielid of vriend heeft die gearresteerd of in elkaar geslagen is.'

Merk je op straat op de protesten nog van een lange duur zijn?

Pia: 'Volgens mij is het hier elke dag wel protest. Maar ik heb het idee dat de protesten op zich wat minder groot zijn geworden sinds Carrie Lam die wet heeft ingetrokken, maar dat het wel gewelddadiger is geworden van beide kanten.'

Hoe zie jij het aflopen?

Pia: 'Ik denk dat het best wel slecht kan aflopen, als het blijft gaan zoals het nu gaat en het steeds iets extremer en extremer wordt. Alle studenten volgen een app die zegt waar er protesten zijn, maar ik zag er gisteren ook een post op over dat er afgelopen twee weken veertig verdachte zelfmoorden zijn geweest. Maar ik heb geen idee, ik hoop natuurlijk van niet.'

‘Alle studenten volgen een app die zegt waar er protesten zijn’

Pia Keukeleire, *uitwisselingsstudent aan de City University of Hong Kong*

Ben jij als internationale student in Hong Kong gerust?

Pia: ‘Ja, ik voel me hier wel veilig eigenlijk. Ik denk dat de kans ook wel bestaat dat het vredig afloopt, maar het lijkt me gewoon vreemd dat er in een tijd zoals deze nog zo’n extreme dingen gebeuren. Misschien is dat gewoon mijn eigen naïviteit.’

‘De politie gebruikt vaak traangas en raken zelfs kinderen minder dan 18 jaar oud, maar ook ouderen’

[Tingting Cheung](#), student in Hong Kong

Aan welke universiteit studeer je en staan ze achter het protest?

Eline van der Jeugd: ‘Mijn universiteit werd opgericht door anticommunisten. Dus ik denk dat de mensen van deze universiteit dezelfde opinie hebben over de situatie in Hong Kong.’

Tingting Cheung: ‘Ik denk dat mijn universiteit als kernwaarde heeft dat we mensen met een verschillende mening moeten respecteren. Sommige universiteiten verzetten zich tegen het protest, maar dat zijn enkele mensen uit die school, niet de hele gemeenschap. De meeste van onze professoren en leraars steunen de studenten in deze protesten.’

Eline: ‘Toen ik studenten van andere universiteiten in Hong Kong sprak, hadden ze het idee dat ik naar de protestschool ga. Jij gaat naar de universiteit die deelneemt aan al de protesten. Maar ik denk inderdaad dat wij op onze campus dagelijks geconfronteerd worden met slogans en roepende mensen.’

Hebben jullie zelf geprotesteerd, of kennen jullie mensen die geprotesteerd hebben?

Tingting: ‘Ik deed een aantal keer mee, met vrienden of met familie. Maar het verloopt zeer vreedzaam en veilig.’

Hebben jullie zelf buitensporig geweld door de ordediensten gezien, of kennen jullie iemand die ermee werd geconfronteerd?

Tingting: ‘De politie gebruikt vaak traangas en raken zelfs kinderen minder dan 18 jaar oud, maar ook ouderen.’

Eline: ‘Ik heb het niet zelf gezien. Op een keer was ik wel per ongeluk in een protestmars terecht gekomen en ik zag dat de politie fors bewapend was.

Ze droegen helmen en het leek alsof ze naar de oorlog trokken.’

Denken jullie dat de protesten nog lang zullen doorgaan?

Tingting: Ja, want het duurt al drie maanden. 1 Oktober is het bovendien de verjaardag van de Republiek China. Dus ik denk dat mensen naar buiten zullen komen om te protesteren. Ik weet niet wat de Chinese overheid op die dag zal ondernemen.

Eline: ‘Ik denk dat ze zeker iets zullen doen, maar ik weet niet of het in positieve of negatieve zin zal zijn. Ik denk dat ze een klein gebaar aan Hong Kong zullen doen, omdat er internationale pers zal zijn en het Chinese vasteland in een positief daglicht wil blijven.’

Tingting: ‘Ik weet het niet. Ik hoop gewoon dat niemand gewond geraakt die dag.’

Hoe denken jullie dat het protest aan zijn einde zal komen?

Eline: ‘Het protest gaat niet over één ding. Er zijn vele issues, maar de overheid negeert de meesten. Bovendien kunnen die issues niet op één dag worden opgelost.’

Het protest heeft officieel vijf eisen. Zal de regering hieraan toegeven?

Tingting: ‘Soms denk ik dat de overheid van Hong Kong volledig door de Chinese overheid wordt gecontroleerd. Ik weet niet wat er de komende dagen en weken zal gebeuren.’

Speelt het verdrag van 1997 mee in de achterhoofden van de studenten? Het zal immers in 2047 ten einde lopen.

Tingting: De Chinese overheid beloofde ons dat we vijftig jaar een ‘één land, twee systemen’ beleid zouden hebben. Toch breken ze nu al onze rechtsorde binnen alsook het hele princiepsakkoord. Ik ben angstig voor mijn toekomst in Hong Kong.

Eline: Door hun geschiedenis met Groot-Brittannië hebben de mensen hier een heel andere levensstijl. China is zó anders.

Hebben jullie een mening over hoe het protest het best zou kunnen worden gevoerd?

Tingting: Ik weet het niet. We hebben al zoveel geprobeerd. We hebben al veel internationale aandacht getrokken.

Eline: ‘Ik denk niet dat er een andere manier is dan hoe het nu wordt gedaan.’

Tingting: Dat is waarom er nu ook geweld wordt gebruikt. In juni kwamen er op momenten twee miljoen mensen samen, zonder effect. Daarom gebruiken we geweld tegen de autoriteiten.

Eline: Ik zou nog één ding willen zeggen. Toen ik in de stad was met mijn kamergenoot, zagen we een protest op 100 meter van ons. Er waren mensen die basketbal speelden alsof er niets gaande was. Het is eigenlijk zo bizar.

Tingting: Dat betekent dat de demonstranten je geen kwaad zullen doen. Je bent hier veilig. Het protest richt zich op de overheid en de politie, niet op burgers. Het is veilig om hier te zijn.

Eline: ‘Mijn kamergenoot sprak zelfs over een parallelle wereld. Eén met mensen, echt betrokken in het protest, en één met andere mensen, mensen die gewoon relaxed zijn.’

Pia Keukeleire studeert aan de City University of Hong Kong tot december. **Eline van der Jeugd** studeert aan de Chinese University of Hong Kong tot december. **Tingting Cheung** is van Hong Kong afkomstig en studeert eveneens aan de Chinese University of Hong Kong.

© Anne-Leen Declercq

Kortverhalen zijn kleine vensters op andere werelden en gene gedachten en dromen. Om de twee weken biedt een schrijver ons een kijkje in de zijne of hare. Een kunstenaar plooit het literaire lbeeld open naar kleur.

De stille ruimte

door [Arthur Hendriks](#)

Hij betrad de stille ruimte van de bibliotheek in gedachten verzonken, maar toch op zijn hoede, wat betekende dat zijn lichaam lichtjes ineengekrompen was alsof hij zich voorbereidde op een slag, omdat hij stille studieruimtes altijd ervoer als jachtvelden waar hij als loslopend hert niet thuishoorde.

Er werd onmiddellijk opgekeken: cursussen werden dichtgeslagen, potloden werden in hun etui opgeborgen, computers werden afgezet, koptelefoons werden op de tafel gelegd. De hele zaal keek als één persoon naar hem, maar de irritatie en lichte verveeldheid die normaal gezien op de gezichten van de studerende levende have ligt, was nu omgeslagen in agressie en haat - alsof iemand kwaad van hem gesproken had, want hij had niets verkeerd gedaan.

Het was een grote leeszaal, met tot de rand gevulde boekenkasten tegen de vier muren, en in het midden twee lange rechthoekige tafels aan weerszijden waarvan studenten zaten; er was niet één plekje vrij. De jaloezieën lieten maar een streepje licht door, zodat het schemerde in de ruimte: hier en daar zag je stof opwolken in een lichtstraal. Een antieke comtoiseklok sloeg de tijd aan, zei nu eens ja, dan weer nee; voor hem was het alsof er naar een beslissende gebeurtenis werd afgeteld, een gebeurtenis waar alle binnen zittende studenten al van op de hoogte waren gebracht, maar hij niet, misschien precies omdat die hem betrof.

Er gaat beslag op mij worden gelegd, dacht hij bij zichzelf, zonder te weten van waar deze gedachte kwam en zonder te weten wat hij ermee bedoelde.

Hij had een boek nodig.

Een trap leidde aan de linkermuur naar een hoger gelegen galerij met nog meer boekenkasten; daar ergens resideerde het boek dat hij nodig had, maar het was hoogst onzeker dat hij er ooit zou geraken. Er broeide iets in de lucht dat hem ervan overtuigde dat hij verhinderd zou worden. Zijn stappen weergalmden terwijl hij nog steeds aangestaard werd. Sommigen kwamen al half uit hun stoel; anderen wisselden een blik en keken veelbetekenend naar de trap en naar elkaar: ze wisten wat hij voornemens was.

Hij versnelde zijn stap maar het was te laat. Ze grepen hem met velen tegelijk; ze keken met koude blik naar hem en zeiden ‘U dient stil te zijn in de stille studieruimte’, en met brekende ogen en vol verontwaardiging omdat hij in zijn ogen stil genoeg was geweest werd hij verzwolgen in de studerende mensenzee.

Miel Vandepitte '19

‘Slechts een kleine marge van de studenten zit mee in dat overlastverhaal’

De nieuwe studentenflik Gil Vanommeslaeghe werkte als data-analist, maar koos uiteindelijk voor een overstap naar het politiekorps.

door [Mathilde Dams](#) en [Mathieu Lonbois](#)

Je bent afgestudeerd in Accountancy en fiscaliteit, daarna haalde je nog een postgraduaat, terwijl koos je voor de politie. Politieagent worden, hoe doe je dat?

Gil Vanommeslaeghe: ‘Je schrijft je in voor de ingangsexamens en om de zoveel tijd leg je fysieke, cognitieve, psychologische en medische proeven af. Per proef vallen kandidaten af. Het totale selectieproces duurt ongeveer een jaar. Op het einde kom je voor een commissie met een psycholoog en politie-ambtenaren zelf. Toen ik geslaagd was, moest ik nog een jaar naar de politeschool om inspecteur te worden. Het was een heel druk jaar voor mij: tussen de proeven door eindigde ik mijn postgraduaat en was ik *fulltime* aan het werk.’

Is het dan nu rustiger?

‘Niet echt. (*lacht*) Als studentenflik heb je je werk wel, dat kan ik je vertellen. Het is wel enorm interessant. Het werk is niet afmattend maar geeft net voldoening.’

Waarom wilde je studentenflik worden?

‘Ik heb heel mooie herinneringen aan mijn studententijd. Ik ben ook nog maar 27, dus ik begrijp de vragen waar studenten mee zitten. Daarnaast wou ik heel graag mensen helpen, problemen oplossen en maatschappelijk iets betekenen. Als studentenflik bevind je je daarvoor in een unieke positie: je moet naar een evenwicht zoeken tussen studentikoze activiteiten en feestjes enerzijds en het recht op nachtrust van de Leuvense burgers anderzijds.’

Voor je studentenflik werd, werkte je bij de interventiedienst. Wat zijn de grootste verschillen tussen die twee diensten?

‘Interventie was een heel andere job dan werken als studentenflik. Daar word je opgeroepen voor een bepaalde probleemsituatie. Het leuke bij Interventie is het onverwachte: je weet nooit of je een kat uit een boom moet halen of iemand bij een ruzie een wapen trekt.’

‘Als studentenflik heb ik een beter zicht op mijn agenda. Veel vergaderingen en afspraken staan op voorhand vast en ik weet dat alles wat ik doe studentgerelateerd is. Maar wat ik het grote voordeel vind aan studentenflik zijn, is dat ik veel meer in dialoog kan gaan met mensen. Ik kan nu meer het positieve verhaal bekijken. Er zijn zoveel leuke en gepassioneerde studenten in Leuven met toffe initiatieven. Ik vind dat geweldig.’

Wat lijkt je de grootste uitdaging aan je nieuwe job?

‘De grootte van de doelgroep, het feit dat het zoveel studenten zijn. Zeker de eerste weken van het academiejaar kan het heel druk zijn. Daarvoor werd ik gewaarschuwd en ik heb mij voorbereid, we zullen zien wat het geeft. Maar ik ga naar mijn volle vermogen iedereen zoveel mogelijk helpen of doorverwijzen.’

Wat doet een studentenflik naast feesters intomen en kotfeestjes vroegtijdig afbreken?

‘Een studentenflik moet kennis hebben van alle initiatieven en problematieken rond studenten en samenleven in Leuven. Wat je opsomt hoort er natuurlijk bij, maar is maar een fractie van mijn werk. Ik heb weleens de nachtshift, maar dat is zo ongeveer één avond per week. Ik hoop dan altijd dat ik studenten aantref die zich amuseren met respect voor de buurtbewoners.’

‘Je hebt geen grote hoeveelheden alcohol nodig om je te amuseren’

‘Als studentenflik ben ik ook een vast aanspreekpunt. Ik krijg veel vragen binnen van studenten of buurtbewoners, soms ga ik ter plaatse om in overleg te gaan met de betrokken partijen. Ik moet ook veel vergaderen. In elk geval is studentenflik zijn een veelzijdige job.’

Tijdens de zomermaanden kwam er in de Leuvense media veel overlast aan bod. We waren bijna opgelucht dat het niet alleen studenten waren die voor overlast zorgen.

‘Klopt, als je kijkt naar de volledige groep studenten is er een heel groot deel dat niet - of sporadisch en niet met opzet - voor overlast zorgt. Het is slechts een kleine marge van de studenten die mee in dat overlastverhaal zit. Zij worden ‘s nachts gezien en hun verhaal wordt opgepikt door de media.’

Wat wil je met deze job bereiken?

‘Wat ik uiteindelijk hoop mee te geven is dat het oké is om verantwoord om te gaan met alcohol. Je hebt geen grote hoeveelheden alcohol nodig om je te amuseren. Die twee kunnen goed van elkaar losgekoppeld worden.’

Daarvoor ben je dan ook de ideale ambassadeur als geheelonthouder?

‘Ja, ik heb me altijd ten volle geamuseerd zonder alcohol. Ik zeg niet dat niemand nog alcohol mag drinken, maar grote hoeveelheden alcohol dragen niet bij tot het doel van zich te amuseren.’

Hoe bereik je zo veel mogelijk studenten?

‘We geven presentaties bij residenten, we leiden stewards mee op, we nemen deel aan het fakbaroverleg. Ook op de midweek van LOKO zijn we langsgedaan, opdat de presides van de studentenkringen ons kunnen ontmoeten. Hoe meer studenten ons kennen, hoe makkelijker ze naar ons komen met problemen. Dat is uiteindelijk ons doel: zo veel mogelijk studenten helpen.’

Hoe kunnen de studenten jou bereiken?

‘Studenten mogen - liefst op afspraak - langskomen op mijn bureau op Grote Markt 8. Ze kunnen mij ook bereiken op het nummer van mijn dienstgsm (0498 74 74 01, red.). Het liefst heb ik dat ze een mail sturen op ons e-mailadres: pz.leuven.student@police.belgium.eu.

Ze kunnen zelfs op de Facebookpagina een berichtje sturen. Daarnaast hou ik een spreekuur op LOKO en in de Moete. Mijn collega Stephanie is om de twee weken in Pangaea te vinden.’

Internationale studenten lijken ons een extra moeilijke doelgroep. Hoe betrek je ook hen?

‘50.000 Leuvense studenten is enorm veel. Daarom deel ik die verantwoordelijkheid met mijn Stephanie. Zij is verantwoordelijk voor de *internationals*. Gisteren stonden we samen op de infobeurs van de *Orientation Days* voor internationale studenten. Ze zijn eigenlijk een heel geïnteresseerd publiek.’

‘Zij doet ook de woonstcontroles voor veel buitenlandse studenten in het Groot Begijnhof, bijvoorbeeld. Op de *International Party* gaan we

ook langs om te kijken hoe de sfeer is. Zo leren ze ons gradueel kennen.’

Je bent al de zoveelste studentenflik in jaren. Ben je van plan een tijdje te blijven? En is er een reden voor de vele vertrekken?

‘Ja, het is de bedoeling om te blijven, momenteel vind ik het heel plezierig. Die wissels waren altijd het gevolg van bepaalde omstandigheden. Ik heb nog nooit van iemand gehoord dat het vertrek er kwam omdat ze het niet leuk of interessant vonden.’

Dan iets luchtiger, wat is je favoriete politieserie?

‘Wanneer ik thuiskom wil ik graag even niet met politiezaken bezig zijn. Maar *Brooklyn Nine-Nine* vind ik wel ontzettend grappig.’

Heb je nog een laatste tip voor de feestende student?

‘Hou het verantwoord. Je mag je amuseren en activiteiten organiseren - het zou spijtig zijn als je je niet amuseert - maar denk aan de buurtbewoners en aan de andere studenten.’

© Jan Costers

‘Er zijn zoveel leuke en gepassioneerde studenten in Leuven met toffe initiatieven’

WERK AAN DE WIETWINKEL

Tijdens de zomer openden in Leuven twee ‘cannabisshops’ de deuren. Hun producten bevatten niet het roesverwekkende THC, maar wel CBD, legaal in België. Toch bindt Stad Leuven de strijd aan.

door Frank Claikens en Tijs Keukeleire

De verbazing van de Leuvenaar moet groot geweest zijn toen hij deze zpur in het straatbeeld een winkel zag opduiken die eruitziet als een coffeeshop. Nog straffer wordt het als blijkt dat Uniquanna en Green Day ook cannabis verkopen. Weliswaar niet de THC-cannabis van de Nederlandse coffeeshop, wel CBD-wiet.

Deze cannabis heeft net als industriële hennep een verwaarloosbaar gehalte aan THC, de roesopwekkende stof in cannabis. Maximum 0,2 procent is toegelaten volgens de Belgische wetgeving, om het mogelijk te maken hennep te gebruiken voor bijvoorbeeld textiel. Maar bij het monsteren van de producten wordt duidelijk dat de wiet er niet alleen hetzelfde uitziet, maar dat ook geur en textuur nagenoeg exact hetzelfde zijn als die van wiet met THC.

‘Om controle uit te voeren zouden er net zoals in de horeca inspecteurs op pad gestuurd moeten worden, maar dat kost geld’

Jan Tytgat, professor toxicologie

© Jeanne De Preter

Van potpourri naar rookwaar

Deze CBD-wiet werd in eerste instantie niet verkocht als rookwaar maar als heel erg dure- potpourri, tot de fod financiën daar een stokje voor stak. Na de omzendbrief van 11 april 2019 worden deze gedroogde bloemtoppen beschouwd als ‘andere soorten tabak’. Ze werden dan ook als dusdanig fiscaal belast, met 31,5% accijnzen naast de voor de hand liggende 21% BTW.

Bij de FOD Financien Douane en Accijnzen benadrukt men dat het hier niet over een nieuwe wetgeving gaat maar om de toepassing van de reeds bestaande wetgeving aangaande ‘andere soorten tabak’ zoals ook waterpijptabak.

Geen geneeskrachtige werking

Met het beschikbaar worden van legale cannabisproducten is een heuse hype op gang gekomen. Getuigenissen op internet spreken van een geneeskrachtige werking voor zowat elke ziekte of kwaal.

Professor Jan Tytgat, professor toxicologie aan de KU Leuven, spreekt dat tegen: ‘De huidige inzichten in de farmacologie geven aan dat om te kunnen spreken van een medicinale werking THC en CBD hand in hand dienen te gaan. Veel mensen weten dit niet en zijn teleurgesteld in cbd producten waar ze toch aardig wat geld voor hebben neergelegd.’ De uitbaters van de winkels zelf maken geen medicinale claims.

Wisselende kwaliteit

Medicinale voordelen zijn er dus niet, en ook de kwaliteit van de aangeboden producten, - zeker de gedroogde bloemtoppen- is allesbehalve duidelijk. Het feit dat het hier om een plant gaat die net als andere planten al eens een slechter eindresultaat geeft na het kweken maakt het er niet eenvoudiger op. Van eenzelfde oogst kunnen sommige planten 0,2% THC bevatten, terwijl andere de drempel licht overschrijden.

Professor Tytgat: ‘Wietshops schermen vaak met een in het buitenland verkregen certificaat, maar zo’n certificaat dekt niet alle verschillende loten die ze verkopen. Om hierop controle uit te voeren zouden er net zoals in de horeca inspecteurs op pad gestuurd moeten worden, maar dat kost natuurlijk geld. Is dat dan afdwingbaar of doenbaar? Ik vrees ervoor.’

Naast THC- en CBD-gehalten zijn er ook zorgen over de aanwezigheid van andere schadelijke stoffen in het product. ‘Zowel bij recreatieve cannabis als bij CBD-wiet weet de klant niet of er nog residu van pesticiden op het product aanwezig is. Het roken van zelfs kleine sporen van deze pesticiden is erg schadelijk voor gezondheid.’

Grijze zone

Controles op de bloemtoppen gebeuren op last van een procureur, maar zij beperken zich tot analyse van de hoeveelheid THC. Cannabisproducten die in de markt gezet worden voor orale inname zijn dan weer onderhevig aan controles van het Federaal voedselagentschap (FAVV).

Met justitie, het FAVV en de FOD Financiën als betrokken partijen is er aan regelgeving geen gebrek. Nu ook Stad Leuven haar steentje wil bijdragen zien de CBD-shopuitbaters stilaan het bos niet meer door de bomen.

Regelgeving Stad Leuven

Afgelopen week werd op de gemeenteraad unaniem gestemd voor een extra regelgeving op gemeentelijk vlak. Schepen van handel Els Van Hoof (CD&V) stond aan de wieg.

‘Er komt een vestigingsvergunning en uitbatingvergunning. De vestigingsvergunning is gekoppeld aan de voorwaarden dat ze minstens buiten een straal van 1 kilometer van een school moeten liggen.’ De facto wil dat zeggen dat zowat het hele grondgebied van Leuven verboden terrein wordt. De uitbatingvergunning brengt nog een hoop andere formaliteiten met zich mee, kortom een stevige stok achter de deur.

Aanleiding voor de regelgeving is het feit dat de winkels zich zouden richten op minderjarigen. Nochtans afficheren beide CBD-shops vrijwillig en prominent dat ze niet toegankelijk zijn onder de achttien jaar. Ook de verkoop van cannabis-lolliës is volgens schepen Van Hoof een doorn in het oog, maar die zijn in beide shops nooit verkocht.

Doorslaggevende argumenten zouden dan wel zijn: de inrichting van de winkels, waarvan de aanwezigheid van talloze illustraties van cannabisbladeren, cannabisgebruik promoot. En het feit dat 20% van de producten bij inbeslagnames de norm van 0,2% THC overschreed.

Uniquanna bevestigt dat er kort na hun opening een inbeslagname met oog op analyse is gebeurd, maar ze wachten ondertussen al maanden op het resultaat daarvan.

De politie benadrukt dat elke inbeslagname een afzonderlijk geval is, en verwijst meteen door naar stad en parket omdat een beslissing van teruggave nooit door hen gemaakt wordt.

Legaal product verbieden

Op de vraag of stad Leuven haar bevoegdheden niet te buiten gaat door de verkoop van een ondertussen perfect legaal product op haar grondgebied te verbieden, toont Van Hoof zich strijdvast en maakt ze zich op voor een debat op een hoger wetgevend niveau.

Cannabisgebruikers die in CBD-wiet een dankbaar niet high makend alternatief zagen voor ‘echte wiet’ verwijst ze liever door naar een huisarts. De omgekeerde beweging is volgens haar vanzelfsprekender en gevaarlijker: van cbd-wiet naar echte wiet en verder - de zogenaamde stepping stone theorie.

Professor Tytgat bevestigt dat extra regelgeving enigszins absurd is: ‘Op zich is het goed dat er regelgeving is maar geef die CBD-shop uitbaters ook graag simpele en transparante regelgeving waarop ze kunnen terugvallen. Sinds jaar en dag mag een ‘gazettenwinkel’ roltabak verkopen, terwijl daar nicotine inzit - wat ook een zwaar ver-

De wietshops moeten 1 kilometer van een school liggen. De facto wordt zowat het hele grondgebied van Leuven verboden terrein

slavend product is. Als we daar zo weinig streng op zijn waarom gaan we dan zo streng optreden tegen de wietshops? Dat is weinig consequent.’

De onstuitbare hype

Ondanks alle regelgeving zal de CBD-hype moeilijk de kop in te drukken zijn. Dankzij de takszegel krijgt deze vorm van cannabis een zeer legaal karakter, waardoor de grote ketens in de wachtrij staan om ook op de kar te springen.

Conway en Relay, bekend van duizenden verkooppunten in stations en tankstations, zijn er al mee begonnen en verdelen reeds tal van soorten CBD-wiet aan sommige van hun winkeleigenaars. Alle grote warenhuizenketens volgen binnen afzienbare tijd. De invoerders leggen alvast grote stocks aan om aan de massale vraag naar voorrading te kunnen voldoen.

Uniquanna en Green Day krijgen nu een overgangperiode van zes maanden om zich ‘in regel te stellen’ - wat concreet gelijkstaat aan verhuizen.☺

door Margot Delaet, Mathieu Lonbois en Anna Poels

Maandag 30 september, 21u15

Blue Mondays: Voodoo Twinz – De Blauwe Kater

Na een zomerstop zijn de Blue Mondays van De Blauwe Kater terug. Op maandagen kan je luisteren naar gratis blues- en jazzconcerten in hun sfeervol café. Voodoo Twinz Jan Jaspers en Gert Servaes zijn intussen Blauwe Kater-habitueés en staan garant voor bluesy ambiance. Wees wel goed op tijd als je een plekje wil verzilveren, want het is er vaak erg druk.

Woensdag 2 oktober, 15u-24u

Studentenwelkom - Ladeuzeplein

Op 2 oktober vindt de jaarlijkse Studentenwelkom plaats op het Ladeuzeplein. ‘s Namiddags kan je de infomarkt afschuimen en je favoriete cultuurhuizen een bezoekje brengen. Bij veel van die infostandjes krijg je gratis goodies of kan je deelnemen aan wedstrijden. ‘s Avonds trakteert Leuven je op gratis concerten. Staan dit jaar op de line-up: Miss Angel, TheColorGrey, Stikstof en tussendoor Faisal.

© Cie Tartaren

Vrijdag 4 oktober, 19u30

Compagnie Taren: première kortfilm Kopschuif + Birdman - Cinema ZED

Compagnie Tartaren maakt sociaal geëngageerde theatervoorstellingen en films met een heel diverse ploeg. Regisseur Roel Goyens en niet-professionele makers met een psychisch verleden sloegen de handen in elkaar voor de kortfilm Kopschuif. Op 4 oktober gaat die in première in Cinema ZED. Bij de nabespreking kan je in gesprek gaan met de makers over psychische problematiek. Het nagesprek wordt gevolgd door een eenmalige vertoning van Birdman. Vrijdagavond of niet, deze première lijkt ons een geldige reden om wat langer in Leuven te blijven.

Maandag 7 oktober, 20u-23u
Wardrobe: Depot Café - Het Depot

Fris talent en frisse pintjes, dat is waar de gratis concerten in de foyer van het Depot voor staan. Johan Verckists band Wardrobe verrast je maandagavond met warmblauwe indie songs. Nieuw album Giving Up A Ghost wisselt dansbare plaatjes met elektronische invloeden zorgeloos af met intieme slows die nazomers klinken. Van deze band zal je nog horen, en liever vroeg dan laat: nu kan het nog gratis.

Dinsdag 8 oktober, 20u30

Door merg en been, een uitvoering van Musik für drei Streicher van Rihm door Goeyvaerts String Trio - Iers College

Door merg en been: zo heet het concert waar internationaal vermaard muziekensemble Goeyvaerts String Trio op dinsdag 8 oktober Musik für drei Streicher zal brengen. Dit dynamische stuk van avant-gardecomponist Rihm zit vol expressiviteit en overweldigende gedrevenheid. Of je nu vertrouwd bent met modern klassiek of niet: dit concert belooft een uur lang kippenvel.

© Bruno Beltrão

Woensdag 9 oktober, 20u

Inoah door Grupo De Rua/Bruno Beltrão - 30CC/SCHOUWBURG

Hypnotiserend, dat is de jongste voorstelling van de wereldberoemde Braziliaanse choreograaf Bruno Beltrão. Een subliem samensmelten van hiphop, breakdance, acrobatiek en moderne dans resulteert in een captiverende en verrassende dansvoorstelling waarin de nuances van intermenselijk contact steeds opnieuw worden ontdekt. ☺

artikel > Een kaart van het Leuvense culturele leven

De grootmachten

Zes grootmachten verdelen Leuven onder elkaar. Net zoals wereldleiders hebben zij hun charmes en gebreken. Wij zetten ze op een rijtje met het oog op de student.

door Margot Delaet en Mathieu Lonbois

Cinema ZED

Cinema ZED is de artistieke tegenhanger van Kinopolis. Het aanbod is er minder uitgebreid, maar daartegenover staat wel een goedkoper tarief en een programmatie van betere kwaliteit. Het is interessant om zowel een cultuurkaart als een gratis ZED-studentenkaart aan te vragen, want je kan de voordelen van beide kaarten gewoon combineren. Zo betaal je zes euro voor een ticket door je cultuurkaart, maar kan je met de ZED-kaart maandelijks ook gratis een vriend meenemen naar de film of deelnemen aan evenementen zoals posterbeurzen en *Dinner and a Movie*. Op een van de vele filmfestivals ontdek je zelfs als doorgewinterde cinefiel gegarandeerd nieuw talent.

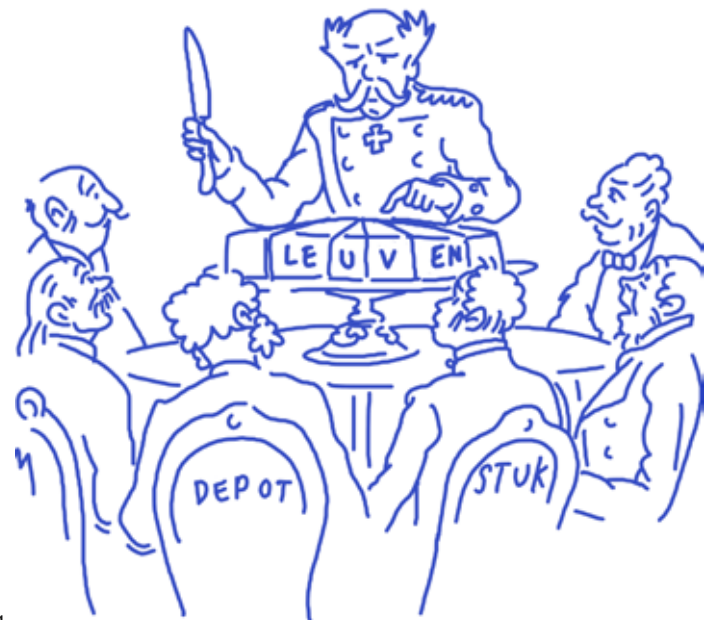
STUK

Kunstencentrum STUK biedt het meest gevarieerde en vernieuwende cultuur aanbod in Leuven. Wereldberoemde kunstenaars en jonge makers wisselen elkaar zorgeloos af, obscure noise en dromerige doch toegankelijke pop gaan in dit cultuurhuis hand in hand. Net daarom kunnen voorstellingen wel al eens tegenvallen. Ticket-

prijzen variëren tussen de tien en twintig euro. Toch een drempel voor ons, simpele studenten. Gelukkig leveren drie uurtjes vrijwilligen op deze toffe plek je een vrijkaart (en soms een maaltijd) op en kan je met je cultuurkaart toch vier euro uitsparen. Daarnaast is er een gratis programma. Evenementen als *STUK START*, *clubSTUK* en *Jazz op zondag* toveren standaard een glimlach op het hoofd van menig cultuurminnend maar *skere* student. Een deel van hun tentoonstellingen, waaronder Artefact, vallen ook gratis te bezichtigen.

Museum M

Vijf euro onder vijftwintig jaar, gratis voor studenten met cultuurkaart. Voor die prijs kan je zelfs als student niet sukkelken. Ook vernissages en lezingen zijn gratis. Het museum komt geregeld met nieuwe voorstellingen: ofwel (voornamelijk thematisch) uit eigen collectie, ofwel nodigen ze een kunstenaar van buitenhuis uit. Hoewel de combinatie oude kunst/moderne kunst een interessante dialoog kan opleveren, voelt de collectie soms wat stoffig aan. Je kan proberen zoveel je wil; middeleeuwse beeldhouwkunst boeit de gemiddelde student niet. Met een nieuwe huisstijl, initiatieven als 'M blokt' en een zaal die volledig door studenten gecreëerd is, geraakt M (baby)

© Anne-Leen Declercq

stapje voor stapje af van het imago 'museum voor gepensioneerden'. Wij willen alleszins meer studenten over de vloer daar, niet alleen op *Playground* en *M-useumnacht*.

Het Depot

Het Depot heeft een uitgebreide muziekprogrammatie. Met een cultuurkaart krijg je een korting van tien à vijftien procent, maar dat neemt niet weg dat tickets voor de reguliere concerten prijzig zijn. Een manier om als arme student toch een ticket te bekostigen, is als vrijwilliger aan de slag gaan. Je kan natuurlijk ook gewoon naar de gratis concerten van Depot Café gaan die regelmatig plaatsvinden in de foyer. Daar treden kleinere namen op en ontdek je geregeld vers talent. Het is voor hen geen probleem om jonge bezoekers over de vloer te krijgen, dus daar zetten ze dan ook niet extra hard op in. Waar ze wél hard op inzetten, is jong talent aantrekken aan de hand van hun Depot Academy. En dat is iets wat ons allemaal ten goede komt.

30CC

30CC heeft theater, dans, klassieke en minder klassieke muziek, circus, literatuur én comedy. Ook hier tref je een gezonde mix aan van gevestigd en beginnend talent. Daarenboven steken ze met initiatief *TOP* hun poot uit om niet enkel witte mannen te programmeren. Tickets zijn eerder prijzig. In de Schouwburg betaal je veertien euro voor rang vier, met een cultuurkaart of *European Youth Card* krijg je daar twintig procent, dus twee euro tachtig, korting bovenop. Koop je op de avond van de voorstelling een ticket aan de zaalkassa, krijg je vijftig procent korting. Extra leuk voor studenten: faktheater. Studenten culturele studies kozen vier jonge theatermakers verbonden aan KASK of LUCA uit die in de week van 17 februari theater naar de fakbar zullen brengen.

OPEK

Op enkele jaren tijd heeft de Vaartbuurt zich ontpopt tot bruisende Leuvense côté en in die transformatie speelde kunstencentrum OPEK een sleutelrol. Het centrum profileert zich als een ontmoetingsplek voor dans, theater, beeldende kunsten, literatuur en fotografie, maar je kan er ook tekenles volgen, af en toe een film meepikken, vrijwilligerswerk doen bij de artistieke jeugdbeweging Bazart of brunchen in hun café. Come again? Nee, ook wij zien door de bomen het bos niet meer. OPEK huist minstens acht verschillende organisaties, van stadsgezelschappen FABULEUS en Het nieuwstedelijk tot kunsteducatieve initiatieven als WISPER en Mooss. Is het centrum té eclectisch of is die veelheid net hun charme? Wij fietsen alvast geregeld naar het water toe. ☺

De Kanye West in Oliver Symons

© Anne-Leen Declercq

Niets ontstaat uit niets. Daarom gaat Veto met **De Mosterdpot** op zoek naar de inspiratiebronnen van artiesten uit allerhande kunst domeinen. Waar haalde Warhola de mosterd voor 'YOUNG LOVING'?

Blonde – Frank Ocean

'Frank Ocean heeft mij enorm beïnvloed en zeker zijn album *Blonde* vind ik echt vernieuwend. Ik probeer met Warhola altijd wel het poppy, het song-gegeven te combineren met gedurfdere insteken in productie. Daar is Blonde echt een inspiratie voor. In dat album wordt gespeeld met de traditionele structuren van popnummers en tóch voelen de songs heel natuurlijk aan. Frank Ocean is trouwens een ongelooflijke zanger, veel beter dan ik. (*lacht*) Ik kijk naar hem op. Het bereik dat hij haalt, de verschillende soorten zanglijnen die hij zingt ... Dat kan ik allemaal nog niet in mijn muziek steken voorlopig.'

In Rainbows – Radiohead

'Ik keek altijd al op naar Radiohead. *In Rainbows* is een album dat de band iets meer dan tien jaar geleden uitbracht. De energie die in dat album zit en de durf om zelfs binnenin een album vernieuwend te zijn en iets anders te proberen doen, dat is bewonderenswaardig. Ik vind ook dat *In Rainbows* simpelweg supergoede songs bevat, die tot de beste behoren die Radiohead heeft geschreven. In de loop der jaren heeft het album mij wel echt beïnvloed, denk ik.'

My Beautiful Dark Twisted Fantasy – Kanye West

'Kanye is ook weer zo'n artiest die voortdurend nieuwe dingen probeert. In *My Beautiful Dark Twisted Fantasy* excelleert hij daarin. Het album is een combinatie van oude hiphop en soulsamples. Er zit ook een agressief kantje

'Ik probeer altijd wel het poppy, het song-gegeven te combineren met gedurfdere insteken in productie'

aan waar toch ook heel echte, rauwe gevoelens uit spreken. Ik vind het interessant om daarmee te spelen. De overtuiging die Kanye in zijn nummers steekt komt voor mij ontzettend oprecht over.'

'De albums die ik opsomde inspireren mij in het algemeen, ik vind die heel goed. Natuurlijk hoor ik soms ook andere nummers waarin coole ideeën zitten en heel af en toe experimenteer ik met die ideeën op een manier die bij Warhola past.'

'De laatste tijd luister ik eigenlijk ook vaak naar podcasts over albums. Momenteel ben ik bezig met een podcast over het album *To Pimp a Butterfly* van Kendrick Lamar. De linken die hij tussen de nummers legt zijn heel straf. Daar kan ik echt naar opkijken!'

Warhola speelt op 8 oktober in Het Depot. Gratis voor studenten met cultuurkaart.

‘Goede comedy schurkt lichtjes tegen taboes aan’

Jelle De Beule heeft even genoeg gelachen. Een gesprek over carrièreswitches, midlife crises en de neveneffecten van altijd de plezantste te zijn.

NAVRAAG

© Bavo Nys

door [Remo Verdickt](#)

De Beule maakt al vijftien jaar de Nederlands-talige planken en het kleine scherm onveilig met allerhande komische incarnaties. Recent maakte hij ook de overstap naar meer dramatisch werk. In televisiereeksen *De Dag* en *Callboys* begon hij nog voorzichtig met bescheiden bijrollen, maar langspeelfilm *The Best of Dorien B.* geeft hem heel wat meer schermtijd. De Beule speelt Jeroen, echtgenoot van het titelpersonage.

Dorien bevindt zich op een keerpunt in haar leven. Haar bejaarde ouders scheiden plots, ze is stilaan uitgekeken op haar job en ontdekt ook nog eens een zorgwekkende knobbel op haar borst. Ze zoekt steun bij Jeroen, maar die is dan weer veelal bezig met zijn knappe collega, en ook het ouderschap is geen lachertje. Het is een uit het leven gegrepen scenario. Een leven dat op het eerste gezicht wel wat raakvlakken vertoont met dat van De Beule, aangezien we een eerste contactpoging moeten staken wegens ouderlijke verplichtingen. Een uurtje later hebben we meer geluk.

The Best of Dorien B. is pas uw eerste filmrol. Hoe kwam regisseur Anke Blondé bij u uit?

‘Ik geloof dat ze mij een paar jaar geleden bezig had gezien en iemand uit dat project deed nu voor haar de figuratie. Op een dag vroeg ze hem plots: ‘Die Jelle, denk je dat die kan spelen?’ Zo ben ik auditie komen doen en was ik blijkbaar overtuigend genoeg.’

Er is natuurlijk wel een verschil met uw eerdere werk: de film balanceert tussen komedie en drama, maar uw rol is toch vooral serieus.

‘Ja, het is een serieuze rol. Nu, de toon van de film is wel ironisch, of toch bepaalde scènes, maar het is geen komedie an sich. Het is geen pointe *comedy* maar meer situatiedumor. Ik vind comedy zelf ook het sterkst wanneer je het klein speelt. Dat je de zaken niet nog meer uitvergroot door bijvoorbeeld gekke bekken te trekken à la Jacques Vermeire.

Het is altijd wel een beetje *bigger than life* natuurlijk, maar ik probeer vaak toch oprecht te spelen, ook al is het materiaal karikaturaal. In die zin is het voor mij niet zo gek veel verschil tussen hoe je bij *comedy* enerzijds dat absurde realisme benadert en toch iets oprechts probeert te brengen en anderzijds het naturalisme, bijna hyperrealisme dat je bij drama nastreeft. Voor mij liggen die twee dingen eigenlijk niet zo ver uiteen. Ik stel soms de boutade: *comedy* is gewoon iets sneller drama spelen.’

‘Comedy is tragedy plus time.’

‘Inderdaad. Je let meer op timing. Waar je in drama meer tijd kunt en moet laten soms, is dat bij comedy veel beperkter omdat je altijd op verassing speelt. Dat is eigenlijk het verschil.

Nu ben ik heel technisch aan het wezen, hé (lacht)?’

Voor u is de overstap dus vrij vanzelfsprekend. Was u toch niet ergens bang dat het publiek u niet in een serieuze rol zou zien?

‘Die schrik was er natuurlijk wel een beetje, ook voor mijn serieuzere rol in *De Dag*. De producer deelde die angst en vroeg zich ook af of de kijkers mij in zo’n rol zouden aanvaarden. Dat was ook zo bij *Callboys*, waar ik een eerder dramatische rol speelde in een komische reeks.

Het helpt wel om je ook lichamelijk te transformeren: in *Dorien B* had ik een atypische zwarte baard en in *Callboys* een geblondeerde coupe. Dat heb ik zelf voorgesteld zodat je niet meteen denkt aan ‘Jelle De Beule van *De Ideale Wereld*: comedian en onnozelaar’. Van zodra je die associatie hebt weggewerkt, komt het er gewoon op neer om zo professioneel en geloofwaardig mogelijk te spelen. Nu heb ik de indruk dat ik wel in een serieuzere rol aanvaard wordt.’

‘In mijn privéleven hang ik niet de hele tijd de onnozelaar uit. Ik kan die knop af- en aanzetten’

In recensies over Dorien B wordt steevast geschreven dat u een echte klootzak speelt, maar uw personage komt genuanceerder over.

‘Ik vind de term “klootzak” ook niet echt juist gekozen. Jeroen is gewoon een vent zoals jij en ik. Hij ziet zichzelf zeker niet als klootzak, maar eerder als charmante, intelligente kerel. Hij bedoelt het allemaal wel goed, hij is alleen nogal egoïstisch en een beetje blind voor de problemen van zijn vrouw. Zijn bedrog kan je bezwaarlijk positief noemen, maar hij blijft wel een mens. Ik had dat met Sigi in *Callboys* ook. Ik ging niet expliciet ‘een homo’ spelen; ik speelde gewoon een mens die toevallig verliefd is op een kerel. Hier wilde ik Jeroen dus ook niet als rotzak spelen, maar als gewone, feilbare mens.’

De film heeft een erg realistische setting. Daarstraks moest u uw kinderen ophalen. Ik moest onwillekeurig denken aan de scène waarin Dorien haar kinderen rondrijdt en een halve meltdown krijgt in de auto. In welke mate herkent u zich in die situaties?

‘Het dagelijks geploeter is natuurlijk wel herkenbaar. Met dat verschil dat het bij Dorien al-

lemaal een deel is van de opeenstapeling van de frustraties van haar hele leven, wat bij mij absoluut niet het geval is. Het roept bij mij geen existentiële vragen op zoals “Oei is het dit nu? Heb ik hier de verkeerde keuzes gemaakt?” Integendeel.’

Hoe bent u erin geslaagd om die valkuilen van het leven te ontlopen?

‘Ik denk dat ik ook wel onbewust af en toe de balans opmaak over hoe ik mij voel, maar die helt altijd positief over. Dat is natuurlijk een privilege. Ik heb een fantastische job en een fantastisch gezin.

Sommige mensen bemerken na een tijdje dat ze te veel zijwegen hebben genomen en niet meer op de route zijn die ze eigenlijk wilden volgen. Dat gevoel heb ik nooit gehad. Toen ik voor een carrière in de media koos, was dat natuurlijk niet meteen een evidente keuze. Dat was een vrij groot risico, zelfs. Ik heb dat genomen en denk wel dat het goed uitgedraaid is. Je moet een beetje risico’s durven nemen. Ik hoor zo vaak mensen zeggen “Die job zou ik echt graag doen!” Wel, doe dat dan. Neem dat risico als je daar gelukkiger van wordt.’

Zijn er toch nooit dingen geweest waarvan u achteraf spijt had?

‘Eerlijk gezegd niet. Ik meen het wanneer ik zeg dat mijn balans positief is. Ik leef ook niet echt in het verleden of in de toekomst. Ik ben meestal iemand die in het nu leeft en ik heb nergens het gevoel dat ik iets gemist heb of laten liggen. Dat is een enorme luxe.’

Het ander uiterste dan maar. Wat is na 38 jaar The Best of Jelle D. B.?

‘(lacht) Eigenlijk is het leven op dit moment goed voor mij. Ik ben wel ambitieus maar ik heb nooit echt naar iets ‘gesmacht’. Ik ben ook niet nostalgisch. Een fijn gezin, een fijne vrouw, fijne kinderen, een fijne carrière: dat is The Best of Jelle D. B.’

Even iets anders nu. Met Basta hebben jullie fake news aangeklaagd voor dat echt een topic was. Hoe staat u tegenover de evolutie van die term in het medialandschap sindsdien?

‘Destijds klaagden wij dat aan als een marginaal verschijnsel. Helaas is *fake news* door moderne technologie alleen maar toegenomen. Ik merk dat zelf ook als ik interviews geef en de journalisten dan een quote volledig uit de context rukken. De halve onlinewereld neemt dat over en dan gaat de bal aan het rollen. Dat is dan nog maar een banaal interview! Ik wil me niet voorstellen hoe het is als je in de politiek zit. Die vercommercialisering van informatie is een vreselijke trend.’

Ziet u dan uw recente werk bij De Ideale Wereld als een soort buffer daartegen, of op zijn minst een ontmaskering ervan?

‘Kwaliteit moet altijd centraal blijven en dat staat niet per se gelijk aan een groot publiek. Dat is ook niet nodig’

NAVRAAG

© Bavo Nys

‘De Ideale Wereld wordt nu wel satire genoemd, maar het eigenlijke plan was dagelijkse comedy maken. De actualiteit leent zich daar natuurlijk perfect toe. Het programma is na verloop van tijd iets satirischer geworden. Dat is niet altijd goed, omdat je dan soms prekerig wordt. Anderzijds draag je met die satirische stukken een klein beetje bij aan het debat.’

Ik vind het goed dat we bij *De Ideale Wereld* weleens een andere mening durven poneren dan de luide stemmen. We voegen soms nuance toe, of verontwaardiging als die er niet voldoende is. Maar of je daar maatschappelijk ook iets mee bereikt, dat weet ik niet. Die impact is minimaal, vrees ik.’

Bent u daar wat cynisch over geworden?

‘Ja. Je zou ook kunnen zeggen dat comedy gewoon een job is waar je geld mee verdient. Soms denk ik echt dat ik geen verschil maak. Anderzijds, misschien hebben de filmpjes die wij maken toch een kleine impact op jonge mensen. Een opvoedende functie op een komische manier. Dat hoop ik althans.’

Uw werk zoekt vaak de balans op tussen over de schreef gaan en een enigszins gelegiti-meerde boodschap meedelen.

‘Dat is comedy, hé. Ik ben van mening dat comedy in de eerste plaats een beetje de grenzen moet opzoeken. Veel comedy doet dat niet, maar naar mijn smaak moet het wat bruut, ietwat grof durven zijn. Goede comedy schurkt lichtjes tegen taboes aan. Tegelijkertijd is het ook niet erg als je iets belangrijks te vertellen hebt. Maar volgens mij mag je ‘boodschap’ niet te expliciet worden, of die dreigt gereduceerd te worden tot een mening of commentaar. *South Park* was in het begin alleen maar platte humor en ik vond dat geestig. Daarna evolueerde het tot bijna uitsluitend satirische commentaar en ik dacht: ‘Ja maar, waar blijft de humor?’ Het moet grappig blijven en bij satire wordt dat soms vergeten.’

Hoe zien uw toekomstige projecten eruit?

‘Ik heb ondertussen een politieke reeks opgenomen voor Eén waarin ik de kabinetschef van de premier speel: opnieuw een serieuze rol dus. Er zijn ook al concrete plannen over komische rollen in de toekomst. Maar dat ‘serieus’ acteren is heel precair. Je moet even tonen dat je dat kan en van zodra de mensen dat aanvaarden, kan je weer comedy doen. Als ik nu meteen een onnozele film zou draaien, ben ik weer die dude die alleen maar comedy speelt. Je moet het doseren.’

‘Het lijkt me geschift om eens een serieuze theaterrol te mogen doen’

NAVRAAG

© Bavo Nys

‘Ik vind comedy zelf het sterkst wanneer je het klein speelt’

Is het niet vermoeiend dat mensen ook buiten uw professionele carrière verwachten dat u altijd grappig bent? Of dat mensen net grappig willen doen wanneer ze met u in contact komen?

‘Wanneer onbekenden me aanspreken, is een mopje maken eigenlijk echt wel een makkelijke vorm van communicatie. In mijn privéleven hang ik niet de hele tijd de onnozelaar uit. Ik kan die knop af- en aanzetten. Het is veel pijnlijker wanneer mensen grappig proberen te zijn tegen mij. Ik heb dat niet nodig hoor (*lacht*).’

Een paar weken geleden opperde Bart De Wever de idee om een Vlaamse canon op te richten. Wie moet er volgens u in de comedy-, cabaretier- of filmcanon worden opgenomen?

‘Goh. In alle onbescheidenheid zal ik zelf wel in die canon zitten zeker (*lacht*)? Nee nee, er zijn er veel grotere ... Wim Helsen en Wouter Deprez zijn de *usual suspects*, maar ik vind ook Xander De Rycke een topkomiek, ook al wordt hij hier een beetje onderschat. Geert Hoste en Jacques

Vermeire mogen er voor mij ook in hoor, alleen al omdat ze hebben bijgedragen aan de boom van comedy in Vlaanderen. Zo’n canon is echter zeer beperkend. Ik vind het sowieso een stom idee.’

Uw werk kleurt een stuk meer buiten de lijntjes dan dat van pakweg Jacques Vermeire. Hebt u nooit gevreesd dat er in Vlaanderen geen draagvlak is voor dergelijke humor?

‘Ik vraag me wanneer ik iets maak nooit op voorhand af of er wel een publiek voor is. Dat is misschien niet altijd even slim, maar ik probeer gewoon dingen te maken die ik zelf graag zou zien. Uiteindelijk is er ook altijd wel een publiek voor te vinden. Soms is dat een miljoenenpubliek, maar meestal niet. Dat was met Neveneffecten eigenlijk niet het geval, noch nu met *De Ideale Wereld*. Maar je merkt dat de mensen die fan zijn, dat wel fanatiek zijn, en dat je hen echt een plezier doet met wat je maakt. Mensen die voor een miljoenenpubliek werken zijn er al genoeg, dat is mijn grootste ambitie niet. Kwaliteit moet altijd centraal blijven en dat staat niet per se gelijk aan een groot publiek. Dat is ook niet nodig.’

Ziet u uzelf ooit weer op de planken staan, al dan niet met Neveneffecten?

Ik zou het heel graag doen. Ik zou eens een deftig impro-format willen bedenken waarbij we bij wijze van spreken met Neveneffecten gewoon de auto kunnen instappen, ergens naartoe rijden en beginnen optreden. Het zit er nog niet meteen in, maar dat zou wel tof zijn.

Vandaag hoorde ik over Freud, de nieuwe voorstelling van FC Bergman geregisseerd door Ivo Van Hove. Zo’n serieuze theaterrol zou ik ook willen doen, dat lijkt me iets geschifts. Maar ja, je kan niet alles tegelijk doen.’

Inderdaad, en er moet alweer geploeterd worden met de kinderen. Bedankt voor dit gesprek.☺

Ontdek KU Leugen, begin bij de Facebookpagina

Kevin plant herexamens nu al

Wie zijn ISP invult krijgt er ook meteen zijn examendata gratis bij. Na een blik op zijn examenrooster beseft Kevin dat de januari-examens een verloren zaak zijn.

'Die januari-examens zijn nu al een verloren zaak', laat Kevin optekenen. 'Op zich zijn mijn examenmomenten wel goed gespreid, maar er komt meer bij kijken dan enkel de data.' Volgens de eerste-, tweede-, en derdebachelorsstudent moet er ook gekeken worden naar de specifieke vakken, de nieuwjaarsblues en onverwachte gebeurtenissen.

'Ik heb net mijn eerste les Religie gehad en ik weet nu al dat ik dat vak ga laten liggen tot de namiddag voor mijn examens. Dat is nu zo ingepland, dus ik kan eigenlijk alweer een kruis trekken over mijn Puk-kelpop volgend jaar.' De januari-examens vallen natuurlijk ook na de kerstvakantie en meerdere feestdagen. 'Ik moet ook gewoon een paar rustdagen inplannen om te bekomen van al die eetfestijnen en nonkel Karels licht racistische tirades. Daar houden ze bij de examenplanning ook geen rekening mee', verzucht Kevin.

'Ik zie het trouwens ook nog gebeuren dat Netflix de blokperiode aangrijpt om een van hun nieuwe series te droppen. Dat zijn ook weer minstens twee dagen – als je je best doet – die je dan verliest tijdens de blok.' De moed laat Kevin er echter niet door zakken. 'Ik heb al elk jaar mijn streng getrokken', knipoogt hij guldig. 'Oké, ik heb altijd herexamens en neem vaak vakken mee, maar dat is mijn eigen keuze!'

Ben jij de reden dat je vrienden altijd schuddebuikend over de grond rollen? Of vind je onze mopjes te belegen, te braag, te binnen de lijntjes? Kom meewerken aan de KU Leugen door binnen te springen op onze wervingsavonden (1 en 3 oktober) of de redactievergadering (elke donderdag van 20u-21u op 's Meiersstraat 5). Mensenschuwe lolbroeken mogen ideeën, tekstjes of prentjes ook doorsturen naar de Facebookpagina van KU LEUGEN of naar kuleugen@veto.be.

Lorin Parys reageert teleurgesteld op verbod voor CBD-shops in Leuven

Een heel jaar zuipen en toch slagen? Schrijf je in aan de UCLL!

KU LEUVEN STELT NIEUWE DIVERSITEITSRAAD VOOR

STRAATACTIE HEEFT NIET METEEN GEWENSTE EFFECT

VLAAMSE REMAKE JOKER AL IN DE STEIGERS

HOOFDROLSPELER: 'AL DRIE JAAR IN KARAKTER VOOR DE ROL'

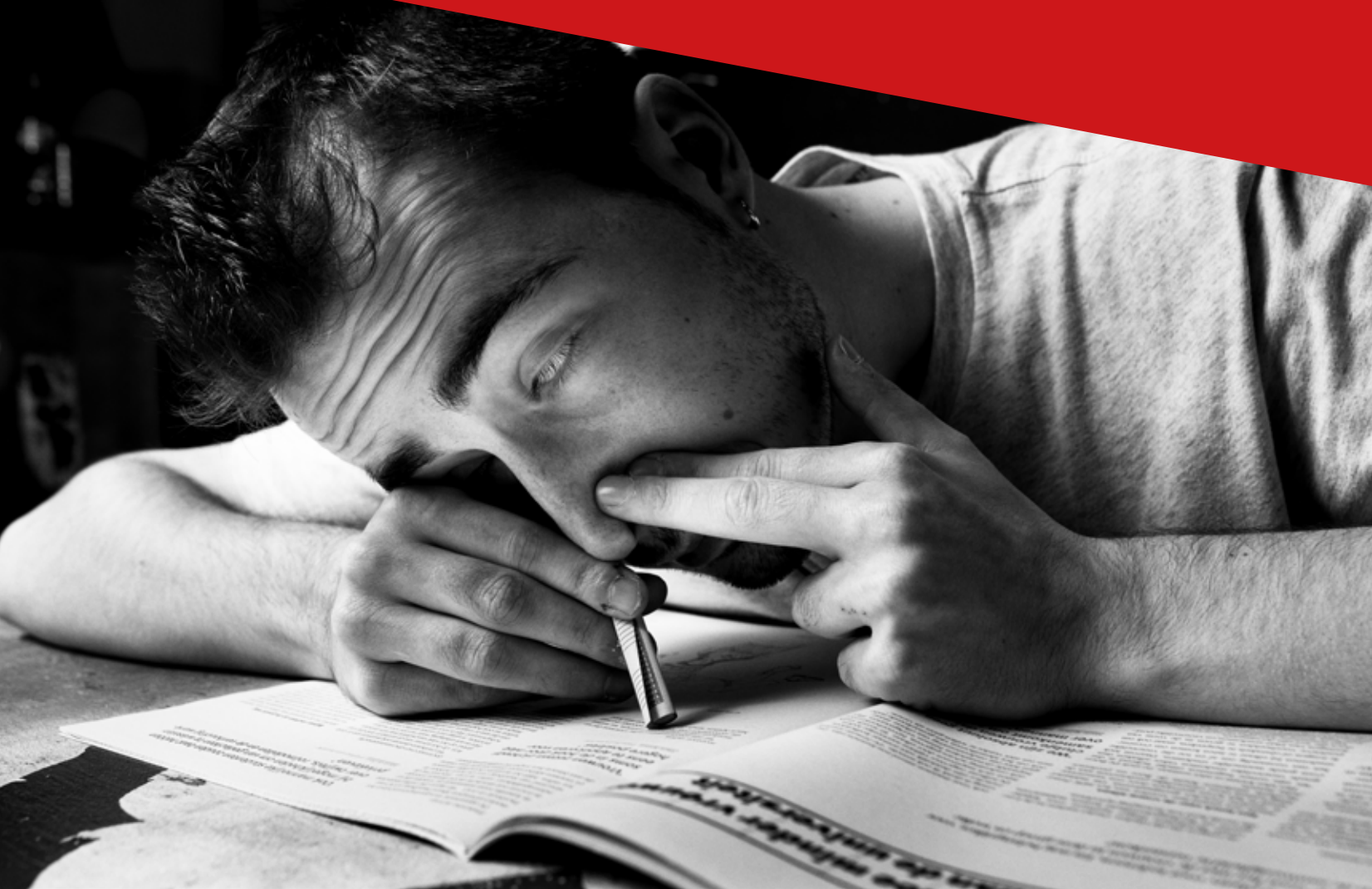
GESCHRAPTE TITELS VOOR DE INTERNATIONALE PROTESTSTREKKS

IEDEREEN AAN DE

veto

onafhankelijk studentenblad

elke lijn telt.

Veto zoekt talent. Leer ons kennen tijdens onze redactievergadering.
Elke donderdag om 20u bij Veto ('s Meiersstraat 5)
Of kom naar de kennismakingsavonden, op 1 oktober om 20u, of op 3 oktober om 18u

Nog niet uitgelezen? LEES VERDER OP VETO.BE

Interview met Tim Mielants

Nieuwe après-ski bar in Leuven

Recensie: Ad Astra

colofon

Ana Van Liedekerke
hoofdredacteur
ana@veto.be

Lien De Proost
redactiesecretaris
lien@veto.be

Tijs Keukeleire
redacteur onderwijs
tj@veto.be

Daan Delespaul
redacteur sociaal
daan@veto.be

Pieter Jespers
redacteur internationaal
pieter@veto.be

Mathilde Dams
redacteur student
mathilde@veto.be

Benno Debals
redacteur onderzoek
benno@veto.be

**Margot Delaet en
Mathieu Lonbois**
redacteurs cultuur
margot@veto.be
mathieu@veto.be

Arne Van Lautem
eindredacteur
arne@veto.be

Jan Costers
redacteur KU Leuven
jan@veto.be

Anne-Leen Declerq
redacteur beeld
anneleen@veto.be

eindredactie Arne Van 'de bekostiging van mijn rookverslaving' Lautem, Daan 'vetotruien' Delespaul, Mathilde 'slachtoffer van Bart De Pauw' Dams, Benno 'een petitie om onderleggers in elk café te hebben' Debals, Arne 'slachtoffers van veel te stricte deadlines' Sonck, Mathieu Lonbois, Lien De Proost, Ana Van Liedekerke **vormgeving** Lien De Proost, Ana Van Liedekerke Frank Claikens **cover** Bavo Nys **schrijvers** Frank Claikens, Ana Van Liedekerke, Tijs Keukeleire, Mathilde Dams, Pieter 'eenduidigheid of DVL nu wel of niet aan de KUL komt studeren' Jespers, Nelis Jespers, Remo Verdickt, Benno Debals, Margot Delaet, Mathieu Lonbois, Daan Delespaul, Jan Costers, Vincent Cuypers, Arne Sonck, Arne Van Lautem, Leen Van Ende, Anna Poels **fotografen** Ana Van Liedekerke, Zourab Moussaev, Bavo Nys, Jan Costers, Anne-Leen Declerq **illustratoren** Anne-Leen Declerq, Isabelle Follens, Miel Vandepitte, Iris Maes, Kaylan Saro **KU Leuven** Jan Costers, Arne Van Lautem, Frank Claikens, Remo Verdickt

Veto is een uitgave van de Leuvense studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO. Wil je hier volgende keer ook vermeld staan? Kom dan naar onze RV, elke donderdag om 20u op de tweede verdieping in de 's Meiersstraat 5; of stuur een mailtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag 'Wie zou jij willen interviewen?'

MENTAL HEALTH WEEK

10 oktober is de **Werelddag Geestelijke Gezondheid**. MindMates bengt daarom mentale gezondheid extra onder de aandacht met verschillende activiteiten. **Een kans om je met medestudenten te verbinden.**

DONDERDAG 3 OKTOBER

Workshop Building
Self-Confidence (ENG)
19 u.
Van Dalecollege

DINSDAG 8 OKTOBER

Film It's kind of a funny story
20.15 u.
Pangaea

DONDERDAG 10 OKTOBER

12 u. Picknick & play
15.30 u. Hatha yoga
16.30 u. Vegan kook-
workshop

Alle details en inschrijvingen
via www.mindmates.be

Volg MindMates

EEN INITIATIEF VAN

KU LEUVEN